Proletari din toate țările uniți-vă!

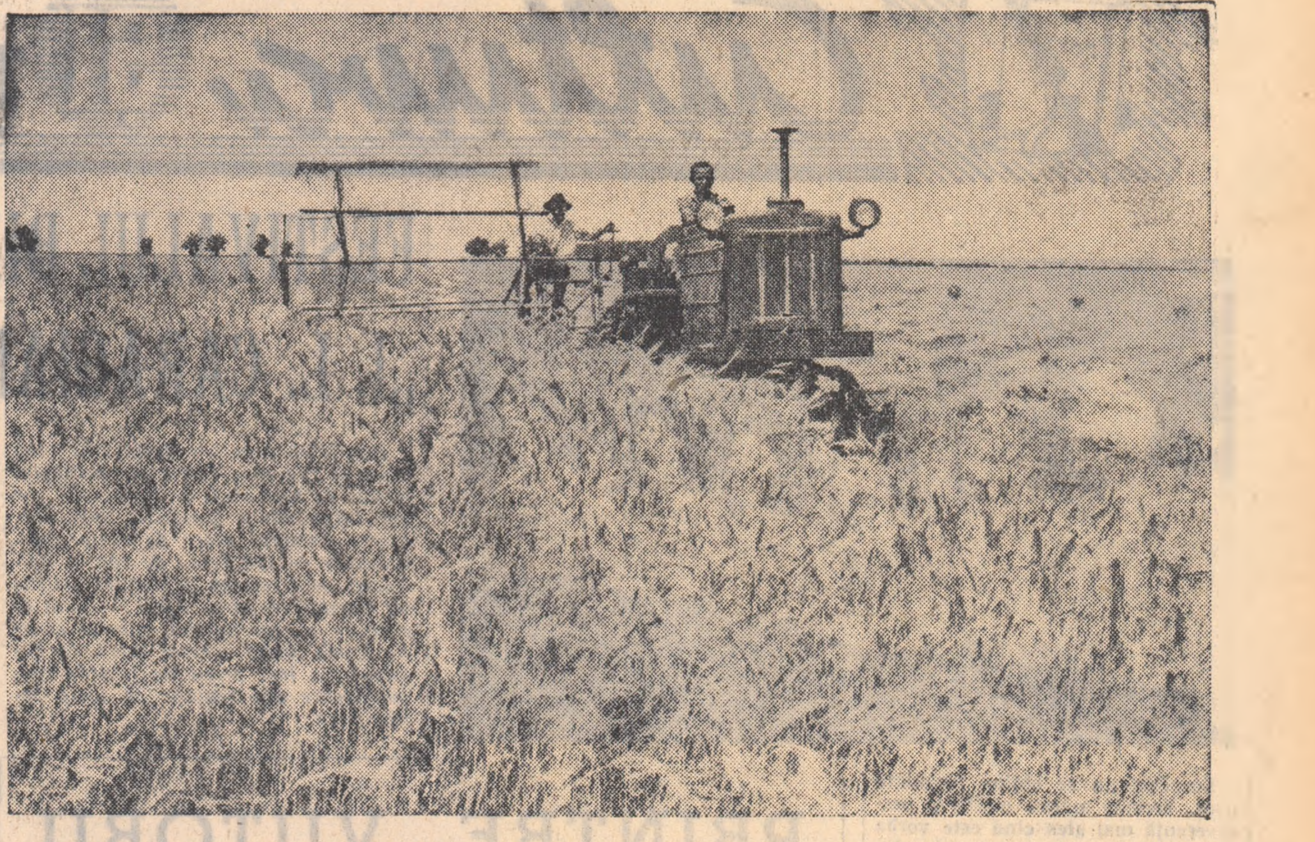
AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 437
Vineri 4 iulie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In lanul de grîu al colectivei

Dumitru Boerescu, tractorist la S.M.T. Budești, regiunea București, ajutat de colectivistul Savu Dobre, seceră grîul pe una din tarlalele gospodăriei colective din satul Pîrlita.

Recoltatul și pregătirea terenului — lucrări ce se cer executate în același timp

Secerătorii au intrat în lan. Locul ceratorilor tradiționali, al muncii lor ele, e luat de mașini spornice. Serișul n-a devenit mai puțin frumos, ai puțin așteptat. Ba dimpotrivă. mbinele mestecă lacome grîul și zul. Camioanele și căruțele îl tranortă, grăbite, spre magazii. In sul țării, acolo unde lanurile dau în gă mai devreme, se recoltează din n. Azi, mîine, se va recolta cu ate forțele în țara întreagă. Oaenii muncii de pe ogoare s-au conns că mulțimea roadelor depinde și felul cum le stringi, de timpul d le aduni. De aceea ei s-au pretit din vreme pentru seceriș și treiș.

Incă din luna mai, regiunile și raanele întocmiseră planuri amănune privind recoltatul. In aceste planri era prevăzut modul cum va fi osit fiecare mijloc de muncă, înpind cu productiva combină și ternînd cu omul care taie grîul cu sea. Fiecărui mijloc de muncă, i s-a at o normă zilnică și timpul de lu pînă la terminarea campaniei.

In planul raionului Craiova, de dă, s-a prevăzut ca recoltatul păaselor din sectoarele cooperatist și dividual să fie făcut cu 129 de serători, 43 de secerători-legători, 12 cerători mecanice, 40.100 de oameni re să lucreze cu secere sau coasa. ntru o secerătoare s-a fixat să relteze 3 ha pe zi, iar pentru un serător manual aproape 10 ari. Folod planificat mijloacele existente, ionul Craiova poate termina recoltul păioaselor în numai 10 zile. că ținem seama că orzul, grîul, sera etc. intră treptat în pîrgă, reiese buna organizare a muncii permite coltarea în timpul optim.

In ajutorul muncii de recoltare au nit și oamenii de știință de la Intutul agronomic Craiova, tehnicie și muncitorii din întreprinderi. La cerători-legători s-au atașat plari înclinate pentru ca snopul să ată fi lăsat lin pe sol. Institutul ronomic a creat modelul unui ratar excentric cu ajutorul căruia mbinele să poată ridica cerealele lcate. In același scop, la combine secerători s-au fixat degete prengitoare.

Planuri asemănătoare, minuțioase, fost întocmite în toate celelalte raioane și regiuni. Dacă se urmărește cu energie aplicarea lor, există deci garanția că nu se va pierde nici un bob din recolta acestui an. Graficul de alături arată ce pierderi mari de recoltă pot să aibă unitățile și producătorii agricoli care string păioasele mai tîrziu de coacerea în pîrgă.

In toiul bătăliei pentru stringerea recoltei nu trebuie uitată sarcina permanentă: întărirea economică și organizatorică a unităților cooperatiste. Recoltatul în comun va ajuta întovărășirilor să se întărească, iar S.M.T.-urilor să folosească cît mai complet capacitatea mașinilor.

Pregătirea terenului pentru recolta anului următor este o lucrare tot atît de importantă ca și recoltatul.

De ce-i necesară pregătirea terenului? Prin arăturile de vară se asigură pătrunderea și reținerea apei în sol, se ușurează aplicarea îngrășămintelor, se aerisește solul și se înlesnește viața mirco-organismelor, se combat buruienile și dăunătorii culturilor. Cunoscînd toate acestea e ușor de înțeles de ce gospodăriile de stat și colective ca cele din Clinciu și Afumați, regiunea București, Făcăieni, raionul Fetești, Păulești. regiunea Baia Mare au obținut anul trecut pe terenurile lucrate imediat după recoltarea păioaselor producții de porumb la hectar mai mari cu 250—600 de kg decît producțiile realizate pe terenurile unde nu s-au executat aceste lucrări. Recoltatul și arăturile de vară trebuie executate în același timp. Organele agricole au avut în vedere aceasta. O parte din tractoare și atelaje au fost repartizate să lucreze la arături de vară. Comuna Brabova, din regiunea Craiova, are, de exemplu, 236 de atelaje. Dintre acestea, 90 au fost destinate pregătirii terenului. Pentru cele 1.500 de hectare care sînt cultivate cu păioase în comună, numărul acesta de atelaje este foarte mic. Comuna Teasc, aflată în apropierea Brabovei, are 511 atelaje. Aproape jumătate din acestea vor lucra la arăturile de vară pe 500 de ha cît există în comună.

Exemplele de mai sus arată că, în condițiile agriculturii fărămițate, mijloacele de producție nu pot fi folosite rațional. Prima comună, la o suprafață de 3 ori mai mare, are un număr de atelaje de aproape 3 ori mai mic. Această disproporție nu poate fi

(Continuare în pag. a 4-a)

ROADELE MUNCII UNITE

In toamnă la semănat, apoi în primăvară în timpul întreținerii, muncitorii gospodăriei agricole de stat Moțăței, n-au pregetat să dea atenția cuvenită culturii de grîu. Nu odată plantelor le-au fost aplicate îngrășăminte, nu odată buruienile care scoteau capul au trebuit smulse pentru ca grîul să se dezvolte bine.

De curînd, combinerii de pe cele 15 mașini ale gospodăriei au început stringerea rodului atîtor strădanii de peste an. In întrecerea organizată pentru stringerea cît mai grabnică și fără pierderi a recoltei, se află deocamdată în frunte brigada combinerului Licălete Müller, ai cărei membri recoltează zilnic 8—9 ha.

De pe cele 150 de ha recoltate pînă acum au plecat spre magazii peste 325.000 kg grîu. Astfel producția medie obținută este de peste 2.100 kg grîu la ha.

★

Cei care au muncit în alte părți ale gospodăriei, au aflat vestea abia seara. De pe primele 15 ha de orz treierate în ziua aceea s-au obținut o producție de 3.600 kg la hectar. Un adevărat record. Membrii gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Traianu. regiunea Galați, au toate motivele să creadă că și la grîu, al cărui treieriș va începe zilele acestea, vor obține producții tot așa de bune.

★

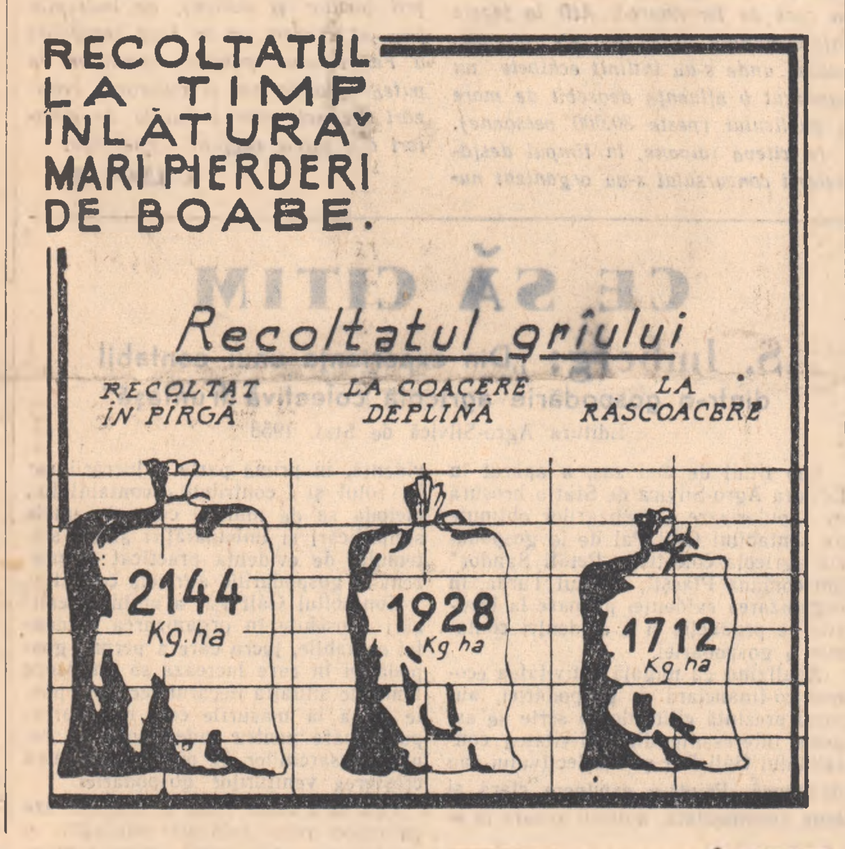
In ciuda condițiilor neprielnice, întovărășiții din Mizil au obținut în medie de pe primele 20 ha de orz peste 1700 kg la ha. Executarea în comun a lucrărilor de însămînțare și întreținere a culturii, le-a dat putința să obțină o asemenea recoltă, superioară celor scoase de producătorii individuali din împrejurimi. Pentru stringerea grabnică și fără pierderi a recoltei. ei au muncit ca și în timpul anului — în comun.

Au însămînțat porumb siloz în miriște

In gospodăria agricolă colectivă „Elena Pavel" din satul Pîrlita, raionul Brănești, muncile din campania de vară sînt în toi. Fiind însămînțate la timp și în bune condiții agrotehnice, fiind aplicate lucrările de întreținere, atît cultura de orz, cît și cea de grîu s-au dezvoltat bine, legînd rod bogat. Pentru a nu pierde nici un bob din noua recoltă harnicii colectiviști se străduiesc să o stringă la timp. Astfel, ajutați de mecanizatorii brigăzii a IV-a de la S.M.T. Budești (șef de brigadă Dumitru Nociu) ei au terminat de recoltat numai în cîteva zile întreaga suprafață de 20 ha de orz, pe care au și dezmiriștit-o, iar din cele 120 ha cultivate cu grîu, s-au secerat cca 30 ha.

Colectiviștii din Pîrlita, au însămînțat în miriștea de orz cca 12 ha cu porumb pentru siloz.

Ing. ECATERINA VASILIU
corespondent

Experiențele executate de cercetători și rezultatele din practica agricolă arată limpede că timpul cel mai potrivit pentru recoltarea cerealelor păioase este la coacerea în pîrgă. Cu cît se prelungește secerișul peste această dată, cu atît pericolul pierderii boabelor prin scuturare se mărește. In graficul de mai sus este înfățișată o experiență în care grîul a fost recoltat în trei etape. De la coacerea în pîrgă pînă la răscoacere s-a scurs un interval de 10 zile. Se observă că fiecare zi întîrziere peste coacerea în pîrgă a micșorat recolta cu 43 kg boabe la hectar. La orz pierderile pot fi și mai mari; în anii secetoși ele ajung uneori la 900 kg la hectar și chiar mai mult.

ASA AU FOLOSIT ÎNVĂȚĂMINTELE CONSFĂTUIRII

SARCINILE DE PLAN pentru prima jumătate a anului au fost îndeplinite

Hotărît lucru, consfătuirea de la Constanța, învățămintele ei, au dus la o însemnată înviorare a muncii și în gospodăriile colective din raionul Oltenița.

Aproape că n-a rămas capitol din planurile de producție ale celor 22 de gospodării colective care, la hotărîrea adunărilor generale, să nu fi suferit modificări. Și aceasta în sensul măririi sarcinilor prevăzute la începutul anului.

Acum, după 3 luni de la consfătuire, se poate vorbi de primele realizări. Cele mai de seamă succese au fost obținute în sectorul creșterii animalelor de producție proprietate obștească, sector considerat pînă nu de mult, „cenușăreasă" în majoritatea gospodăriilor.

In expunerea prezentată la consfătuire de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, se arăta: „Practica arată că producția de cereale și în special porumbul, terenurile gospodăriei colective și brațele ei de muncă pot fi mai deplin și mai economic valorificate atunci cînd gospodăria se ocupă și cu creșterea animalelor". Citirea acestui pasaj a provocat vii discuții la colectiva din Coconi. An de an, gospodăria a obținut producții de cereale tot mai mari, a crescut mult valoarea zilei-munca. Faptul că sectorul zootehnic era aproape inexistent, a provocat gospodăriei unele greutăți mai ales în privința sporirii fondului de bază, colectiviștii neavînd îndestul fondurile cuvenite pentru investiții. După numeroase calcule gospodărești, ei au hotărît: vor cumpăra deocamdată 20 de vaci și 10 scroafe de prăsilă. Animalele au și fost cumpărate.

Asemeni lor, au procedat colectiviștii din Ulmeni care au cumpărat 15 vaci și 10 scrofițe, cei din Curcani, Radovanu etc. Din numărul total de 105 vaci cîte s-a hotărît a fi procurate pînă la sfîrșitul anului de toate gospodăriile din raion, în grajdurile gospodăriilor colective au și intrat 95. Delegații cîtorva unități au plecat la Baia Mare pentru a mai cumpăra vaci. Numărul animalelor de producție va crește cu mult peste cifra planificată. Acest fapt are o deosebită însemnătate mai ales dacă ne gîndim că anul trecut numai 2 gospodării colective aveau în proprietate vaci de lapte: cele din Valea Roșie și din Șoldanu.

Gospodăriile colective din raionul Oltenița au condiții prielnice pentru creșterea păsărilor și îndeosebi a celor de apă. Ținînd seama de aceasta, la secția agricolă raională au fost puse în funcțiune 5 incubatoare care au furnizat unităților primul lot de 3.015 boboci de rață. Folosind 2 incubatoare proprii, gospodăria colectivă din Șoldanu a scos pînă acum 875 de boboci.

Pînă la sfîrșitul anului, în fermele gospodăriilor vor fi crescute peste 5.000 de păsări, ceea ce reprezintă fără îndoială un început bun.

Cîteva rezultate s-au obținut și în domeniul construcțiilor. Au fost construite primele 7 obiective printre care 2 grajduri pentru 100 de animale, 1 maternitate pentru scroafe, saivane, magazii. Lucrările terminate reprezintă însă, abia un sfert din totalul construcțiilor proiectate.

Tocmai spre acest sector trebuie să-și îndrepte atenția gospodăriile colective îndeosebi cele din Chiselet, Spanțov, Oltenița și altele, unde pînă acum s-a lucrat destul de încet. Mai ales după recoltarea și treierișul cerealelor, existînd multe brațe de muncă disponibile, se poate grăbi ritmul de executare a construcțiilor începute.

Nu am amintit mai sus de preocuparea colectiviștilor pentru o mai rațională folosire a pămîntului, preocupare exprimată prin aceea că suprafața cultivată cu orez a crescut cu 40 de ha, iar cea de sfeclă de zahăr cu 48 ha; nu am amintit de cei 2.800 de pomi fructiferi plantați în primăvara aceasta și nici de primele hectare de viță altoită.

Toate acestea și multe alte înfăptuiri din ultimele 2-3 luni ale colectiviștilor sînt o confirmare a aplicării învățămintelor pe care ei le-au desprins din lucrările consfătuirii de la Constanța.

Este semnificativ că la 15 iunie anul acesta, sumele intrate în casele gospodăriilor au fost cu 18 la sută mai mari decît cele încasate anul trecut pînă la aceeași dată. Colectiviștii culeg primele roade ale chibzuinței și harniciei lor...

M. IORDACHE

Pentru fondul central

Pe lîngă grija ca secerișul și treierișul să se desfășoare în cele mai bune condiții, țăranii muncitori dau o atenție deosebită predării la bazele de recepție a cerealelor contractate, iar muncitorii gospodăriilor de stat a celor rezultate la treieriș. Din multe părți ale țării vin vești că îndată după treieriș, colectiviștii și întovărășiții pornesc camioanele sau căruțele încărcate cu bucate la cea mai apropiată bază de recepție, achitîndu-se cu cinste de obligațiile contractuale, de îndatorirea de a contribui la formarea fondului central de cereale al statului.

Orz de calitate superioară

Gospodăria colectivă din comuna Saravale, regiunea Timișoara, se numără printre fruntașe la predarea cerealelor ce se cuvin statului pentru muncile efectuate de către tractoarele și mașinile S.M.T. Astfel, acum cîteva zile, camionul gospodăriei a transportat la baza de recepție din Sînnicolaul Mare cantitatea de 10.000 kg orz calitate superioară: — 17 procente umiditate și 66 greutate hectolitrică.

De pe arie la magaziile statului

Pe măsură ce cele 7 combine ale gospodăriei de stat din Amzacea, raionul Negru Vodă, recoltau orzul gospodăriei, care a dat o producție de peste 2.500 kg la hectar, camioanele zoreau transportul sacilor cu orz la magaziile statului. Numai în prima zi de recoltat, gospodăria de stat din Amzacea a predat la baza de recepție aproape 5 vagoane de orz.

Printre fruntașe

Gospodăria de stat din Teciul Nou, regiunea Timișoara, a predat statului îndată după începerea treierișului peste 6 vagoane de grîu, iar gospodăria de stat din Semlac aproape 4 vagoane de grîu de calitate superioară.

Potrivit contractului

Potrivit contractului încheiat cu statul în primăvara acestui an, gospodăria colectivă din comuna Izvorul Mare, regiunea Constanța, a predat la baza de recepție din orașul Medgidia cantitatea de 11.027 kg rapiță de toamnă, numărîndu-se printre gospodăriile fruntașe în ceea ce privește contribuția la formarea fondului centralizat al statului.

Realizările nu sînt pe măsura posibilităților

Constatări din campania de vară, în raionul Domnești

De o parte și alta a șoselei ce duce re Alexandria, îndată ce ai ieșit la np deschis, te întîmpină aurul hollor, întrerupt din loc în loc de verle de diferite nuanțe al culturilor de rumb, tutun, legume.

In lanuri, mulțime de bărbați și femei se mișcă viol în ritmul muncilor de sezon. Unii string rodul bogat al grînelor, alții răscolesc pămîntul din jurul plantelor prășitoare.

Mașini nu se văd deloc, deși aci, pe tarlalele raionului Domnești, ar trebui să fie în primele rînduri tractoarele S.M.T.-urilor Ciorogîrla și Gorneni.

— Să vedem pe teren, care-i pricina, îmi spune tov. ing. Vîrlan, șeful secției agricole a raionului, care mă însoțește. Ne îndreptăm spre Buturugeni, una din comunele complet cooperativizate.

TREI SECERATORI-LEGATORI STAU, GRIUL SE SCUTURA

Caii de la șaretă merg cu greu, din pricina vîntului care ridică nori de colb orbindu-ne. Trecem prin satele Drăgănescu și Pașa și poposim întîi la sfatul popular al comunei Buturugeni, unde sînt 4 întovărășiri agricole mari. Președintele sfatului, un om tînăr, cu fața tuciurie, tocmai se pregătea să plece la cîmp, unde sosiseră trei secerători-legători de la S.M.T. Ciorogîrla. Din primele fraze pe care la schimbăm, ne dăm seama că e tare necăjit. Și pe bună dreptate. A cerut conducerii S.M.T.-ului să trimită mașinile la secerat, încă de joia trecută, cînd grîul era în pîrgă. Dar n-au sosit decît acum, luni dimineața. „Dar poate că cel puțin acum, or să lucreze ca ceasul" îl încurajam noi. Și hai împreună la tarlale.

In drum ne abatem însă pe la locul brigăzii. Il găsim aci pe tov. Gh. Lepădatu, directorul S.M.T.-ului Ciorogîrla, asistîndu-i pe doi mecanizatori, care trebăluiau la o secerătoare-legătoare. „Noi credeam că de-acum lucrează, face cu reproș președintele sfatului. Ce-i mai trebuie?" „Ii punem cuțitele și paletele la rabator, scoate capul de sub secerătoare tractoristul Dîrvăreanu Stan. Dar duceți-vă, că celelalte lucrează"...

Ajungem la tarlale. Vîntul bate cu furie. Spicele se lovesc unele de altele, se îndoaie și boabele cad pe ogor. Oriunde te uiți, numai boabe aurii. Și holdele sînt o mîndrețe. Ar fi putut da cel puțin 2.500 de kg la hectar.

In jurul primei secerători trase de tractorul condus de Vasile Lăudatu, s-a strîns ciorchine o mulțime de oameni din întovărășirea „23 August". Secerătoarea nu merge. I s-a rupt o paletă și un șurub de la protap. Acum tractoristul se căznește să înlăture defecțiunea. După vreun ceas izbutește, și secerătoarea intră în lan pe pîrtia largă făcută de oameni cu secerile. Dar după vreo treizeci de metri se defectează din nou. Inciudat, directorul S.M.T.-ului se suie pe scaunul mînuitorului mașinii și... dă dispoziții. Dar ele n-au nici un efect și mașina continuă să stea în lan.

Ceva mai departe, pe tarlaua întovărășirii „7 Noiembrie" stă o altă secerătoare, cea de la tractorul condus de Pleșu Alexandru. Nu funcționează pînzele. Tractoristul se agită, îi ocărește pe cei de la atelierul mecanic care au făcut atît de proaste reparații. Insfîrșit, înlătură defecțiunea și o ia din loc. Dar nu mai mult de 50 de pași, căci din nou secerătoarea se oprește. Se așează la umbră tractoristul, așteptînd aci atelierul mobil. Președintele întovărășirii Ion L. Gheorghe și alți oameni se așează și ei. Iar în vremea asta grîul continua să se scuture...

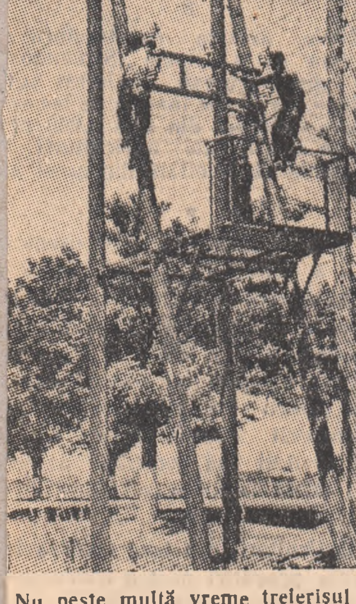
NICI O BURIANA IN PORUMB ȘI CARTOFI

Mergînd către gospodăria colectivă din satul Fălcoianca, comuna Grădinari, treceam pe lîngă femei și bărbați care prășesc, unii porumbul, alții cartofii. Sînt membrii înto-

AL. RAICU

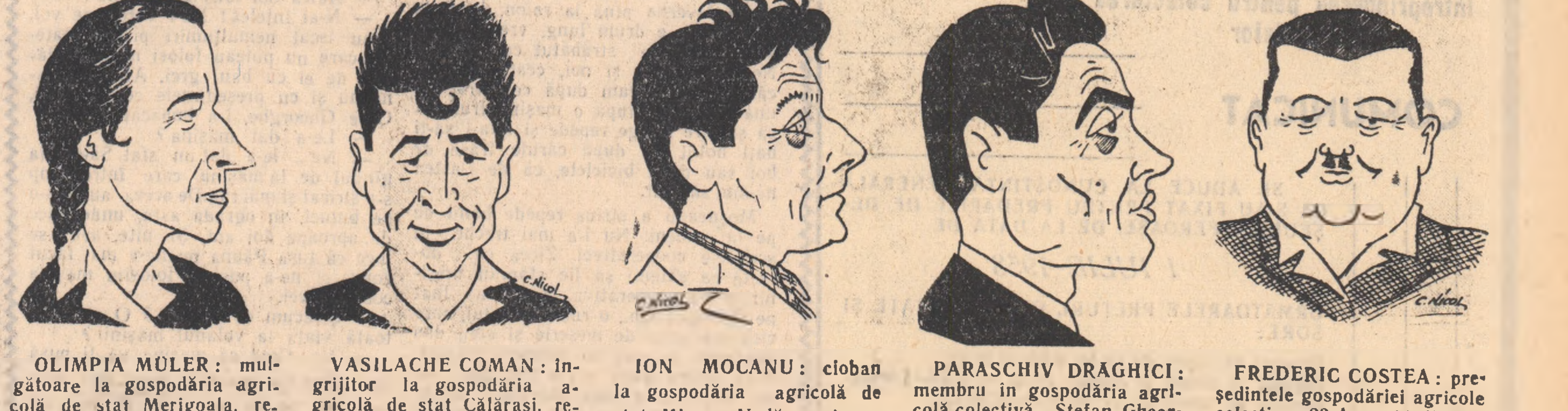
(Continuare în pag. a 4-a)

PREGĂTIRI

Nu peste multă vreme treierișul va începe și în regiunea Ploești. Pregătirile pentru electrificarea ariilor se desfășoară de zor. In fotografie: O echipă de la sectorul rețelei exterioare REB lucrînd la electrificarea ariei gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Băr cănești.

CU EI NE MÎNDRIM

OLIMPIA MÜLER: mulgătoare la gospodăria agricolă de stat Merigoala, regiunea București. Anul trecut de la cele 14 vaci pe care le îngrijește a obținut în medie o producție de 2.400 litri de lapte de la fiecare vacă în loc de 1.930 litri planificați.

VASILACHE COMAN: îngrijitor la gospodăria agricolă de stat Călărași, regiunea București. Cele 52 scroafe fătătoare îngrijite de el anul trecut au dat un număr de 440 purcei. In acest fel Vasilache Coman a contribuit la dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei.

ION MOCANU: cioban la gospodăria agricolă de stat Mircea Vodă, regiunea Constanța, de la întregul efectiv de oi îngrijite anul trecut a reușit să obțină 601 miei în loc de 543 planificați și 3.167 kg lînă față de 2.338 kg planificate.

PARASCHIV DRAGHICI: membru în gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Gheorghiu", comuna Putineiu, raionul Giurgiu. Este un colectivist harnic care muncește cu multă rîvnă pentru dezvoltarea colectivei lor. De curînd a fost decorat cu Medalia Muncii.

FREDERIC COSTEA: președintele gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Pribești. raionul Vaslui. Printr-o bună organizare a muncii sectorul zootehnic al gospodăriei a crescut mult în ultima vreme. De asemenea, și sectorul pomi-viticol unde au fost altoite peste 600.000 fire viță de vie.

Cultura și viața

Succesul nu se obține niciodată ușor. Trebuie muncă multă și perseverență mai ales cînd este vorba de a prezenta un program de cîntece noi.
In fotografie: un aspect de la una din repetițiile corului gospodăriei agricole de stat Afumați, regiunea Craiova.

FESTIVALUL BIENAL DE TEATRU DE AMATORI „I. L. CARAGIALE" IN REGIUNEA CONSTANȚA

Din felul cum s-a desfășurat pînă acum în regiunea Constanța festivalul bienal de teatru „I. L. Caragiale", se pot trage cîteva concluzii îmbucurătoare. Numărul mare de echipe participante — 198 față de 150 în anii trecuți — creșterea numărului artiștilor amatori — circa 2.000 — justa orientare a repertoriului, nivelul artistic sporit, toate acestea arată că Festivalul a fost privit de forurile răspunzătoare din regiune cu toată seriozitatea.

Indată după constituirea comisiei regionale și a comisiilor raionale, s-a trecut la instruirea directorilor căminelor culturale și a instructorilor de teatru de la comune. Pentru popularizarea festivalului s-au tipărit 3.400 afișe și chemări adresate formațiilor teatrale de amatori de la sate. Ziarul „Dobrogea Nouă" a publicat numeroase articole de orientare și popularizare a activității teatrale de amatori din căminele culturale și casele de cultură. Pentru creșterea cunoștințelor de specialitate a instructorilor, au fost organizate cursuri scurte de 2-3 zile în toate raioanele, cu excepția raionului Băneasa. In unele raioane — Medgidia, Negru Vodă, Tulcea — cursurile au căpătat un caracter permanent. De asemenea, Casa regională a Creației Populare a organizat, cu sprijinul Teatrului de Stat, un curs de 15 zile cu 50 de instructori. In atelierele Teatrului de Stat din Constanța s-a confecționat și utilajul necesar unui teatru de păpuși pentru casele de cultură.

In fazele intercomunale, raionul Negru Vodă, s-a prezentat cu 43 echipe în 16 centre, raionul Hîrșova cu 22 echipe în 7 centre, Tulcea cu 39 echipe în 12 centre, Medgidia cu 30 echipe în 12 centre, Babadag cu 15 formații teatrale în 6 centre și Fetești cu 33 echipe în 9 centre.

La Fetești, Tulcea, Hîrșova, au avut loc, de acum fazele raionale ale concursului, iar în raioanele Negru Vodă, Babadag și Medgidia ele sînt în curs de terminare. Atît la fazele intercomunale cît și la cele raionale, sălile unde s-au întîlnit echipele au cunoscut o afluență deosebit de mare a publicului (peste 30.000 persoane).

In cîteva raioane, în timpul desfășurării concursului s-au organizat numeroase schimburi de experiență, care, pe lîngă faptul că au contribuit la ridicarea nivelului artistic al echipelor, au oferit și spectacole de bună calitate publicului spectator de la sate.

Repertoriul echipelor a fost variat și interesant, prezentîndu-se pînă acum un număr de 46 de piese.

Demne de remarcat pentru autenticitatea și puterea lor de convingere au fost interpretările artiștilor amatori din colectivele de teatru ale căminelor culturale din Rîmnicul de Jos, raionul Babadag, Săveni și Pietroiu, raionul Fetești, Niculițel, raionul Tulcea, Cumpăna, raionul Negru Vodă. In general, în regiunea Constanța orientarea către un repertoriu teatral sănătos a fost bună și foarte puține excepții vin să contrazică această constatare.

In desfășurarea fazelor de pînă acum au existat fără îndoială și o serie de lipsuri care trebuie remediate încă înainte de începerea fazei regionale. Bunăoară, activitatea comisiei regionale a fost destul de slabă îndeosebi în ceea ce privește sprijinul acordat raionului Băneasa. O altă deficiență — de data aceasta a repertoriului — este numărul încă mic de piese de teatru, avînd ca temă problemele întăririi și dezvoltării gospodăriilor colective. In sfîrșit, o deficiență gravă o constituie faptul că majoritatea spectacolelor au fost prezentate fără decoruri și în unele cazuri chiar fără recuzită.

O serie de măsuri luate recent (analize, consfătuiri, discuții între membrii juriilor și echipe), ne îndreptățesc să credem că în faza regională a Festivalului, publicul spectator va putea aplauda noi și valoroase realizări ale echipelor culturale de amatori din satele regiunii Constanța.

S. LEONARD

Pe urmele materialelor publicate

In ziarul „Agricultura Nouă" Nr. 393 a apărut o caricatură prin care era criticată conducerea gospodăriei agricole de stat Filiași, regiunea Craiova, fiindcă nu se interesa de pregătirea utilajului necesar campaniei de primăvară și vară. Tot în acel număr de ziar, la rubrica „Satiră și Umor", a fost publicată o caricatură în legătură cu faptul că sala de mese a cantinei de la G.A.S. Segarcea este neîncăpătoare.

Trustul Gostat Craiova, căruia i-au fost trimise aceste sesizări, ne anunță că cele semnalate de ziar sînt juste. In același timp, cercetările au dus la descoperirea că directorul gospodăriei de stat din Filiași se mai face vinovat și de alte abateri destul de grave. Pentru toate acestea, Trustul Gostat a dispus înlocuirea directorului acestei gospodării. In ceea ce privește conducerea gospodăriei agricole de stat Segarcea, aceasta a fost aspru criticată și obligată să ia măsurile necesare amenajării unei săli corespunzătoare pentru cantină. In prezent, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Segarcea servesc masa în mod civilizat.

OBICEIUL PONTATORULUI

Sub titlul de mai sus, la rubrica „Satiră și Umor" din ziarul nostru nr. 424 a apărut un material satiric la adresa pontatorului Platon Constantin, de la S.M.T. Tg. Frumos, regiunea Iași, care obișnuia să bea în timpul serviciului, din care cauză munca în brigadă se desfășura defectuos.

Cercetînd acest lucru, comitetul executiv al sfatului popular raional Tg. Frumos ne anunță că pentru aceste fapte, conducerea S.M.T.-ului a fost aspru criticată. In ceea ce privește pe Platon Constantin, acesta a fost sancționat, reținîndu-i-se din salariu zilele în care el nu a fost la brigadă.

PRINTRE VIITORII MAIȘTRI VITICOLI

Acolo unde Dealul Mare își unește poalele cu șesul, în mijlocul renumitelor podgorii, se înalță impunătoare școala de maiștri viticoli din Valea Călugărească. Aici, a avut loc zilele trecute examenul de absolvire a promoției 1958. O lună și jumătate de practică în unitățile agricole socialiste a dat posibilitate viitorilor maiștri viticoli să-și verifice „pe viu", înainte de examen, cunoștințele ce le-au căpătat în decursul anilor de studiu. In cele două săptămîni ce au urmat scurtei practici pe teren, în sălile de curs, în laboratoare, izolați sau în grupuri, cei 19 elevi și-au reîmprospătat cunoștințele în vederea apropiatului examen de absolvire. ..Emoționați dar bucuroși, elevii au pășit rînd pe rînd, în sala unde îi aștepta comisia de examinare.

Primele cinci bilete cu întrebările din domeniul viticulturii au fost trase. După cîteva minute de gîndire, creioanele au pornit la început timid, apoi din ce în ce mai îndrăzneț să înșiruie ideile principale ale răspunsurilor. Prima notă 10. Dovadă grăitoare că absolventul Petre Marin are cunoștințe temeinice în viticultură. Apoi, altă notă 10 la vinificație și încă una la fel, dovadă că toate materiile i-au stîrnit interesul și le stăpînește la fel de bine. Și Petre Marin nu e singurul care a dat răspunsuri precise și bine gîndite. Asemenea note au primit și Dobrogeanu Marin, C. Dumitrescu și alții.

Toți cei 19 elevi din ultimul an al școlii de maiștri viticoli din Valea Călugărească au trecut cu bine examenul de absolvire, fapt ce a produs o justificată mîndrie și în rîndul corpului profesoral. E în acest succes și o parte din munca și strădaniile lor. Atmosferii încordate a examenelor i-a luat acum locul veselia, elanul tineresc. In scurt timp, noii maiștri viticoli vor lua sub conducerea lor o parte din muncile viticole din gospodăriile agricole de stat, unde sînt repartizați. Pentru ca munca tinerilor maiștri viticoli să dea rezultate cît mai bune în producție este necesar să li se acorde de la început de către conducerile gospodăriilor agricole de stat toată încrederea și sprijinul necesar.

N. PETRESCU și V. CAZACU

Brigada artistică în vizită

Cu prilejul împărțirii avansurilor în bani colectiviștilor din Rasova, a fost organizată o frumoasă serbare la care și-a dat concursul și brigada artistică a casei de cultură din Cernavodă.

In fața a peste 800 de spectatori, brigada a prezentat un program bogat, cuprinzînd aspecte din munca și viața colectiviștilor din Rasova. Popularizînd în versuri și cîntece pe fruntașii în muncă, satirizînd pe cei delăsători, brigada și-a cîștigat binemeritate aplauze.

Textele scrise de Radu T. Nicolae, instructorul casei de cultură și Paul Stănescu, instructor al brigăzii artistice, au fost bine realizate. Dintre interpreți s-au evidențiat în mod deosebit I. Zăhăreanu, Viorica Dragomirescu, Ion A. Ioan, N. Doncoță, Călin Corneliu și alții.

CORNEL STANESCU
corespondent

CE SĂ CITIM

S. Imberg: „Din experiența unui contabil dintr-o gospodărie agricolă colectivă fruntașă"

Editura Agro-Silvică de Stat, 1958

Sub titlul de mai sus, a apărut în Editura Agro-Silvică de Stat o broșură de popularizare a realizărilor obținute de contabilul Gall Pál de la gospodăria agricolă colectivă „Petőfi Sandor" din comuna Plăești, raionul Turda, în organizarea evidenței primare la locurile de producție și a evidenței contabile a gospodăriei.

Analizînd cu migală activitatea economico-financiară a gospodăriei, autorul prezintă cititorilor o serie de aspecte interesante din activitatea contabilului Gall Pál și a colectivului său de muncă. Printr-o expunere clară și bine documentată, autorul scoate în evidența, în prima parte a lucrării sale, rolul și contribuția contabilului, metoda sa de muncă, cum și unele simplificări și îmbunătățiri aduse sistemului de evidență practicat în prezent în gospodăriile agricole colective.

Contabilul Gall Pal a obținut realizări deosebite în organizarea evidenței contabile, lucru care a permis gospodăriei în care lucrează să analizeze temeinic situația fiecărui sector în parte și să ia măsurile cele mai corespunzătoare pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție, pentru creșterea veniturilor gospodăriei.

Cea de-a doua parte a broșurii are ca obiect rolul evidenței contabile în conducerea gospodăriei agricole colective, în întărirea și dezvoltarea acesteia, subliniind meritele ce revin contabilului Gall Pal în activitatea multilaterală dusă pe această linie.

Considerăm că broșura tov. S. Imberg este folositoare cadrelor contabile din gospodăriile agricole colective, care pot găsi în paginile ei rezolvarea a diferite probleme de evidență contabilă.

E bine să știm

Cum trebuie păstrate pieil[e] în gospodăria țărănească

Se știe că degradarea pieilor crude poate proveni atît dintr-o jupuire greșită cît și datorită unei păstrări necorespunzătoare. Pentru a preveni astfel de stricăciuni este bine ca jupuirea pieilor să se facă cu mare atenție evitîndu-se tăierea, găurirea și deformarea lor. Bunăoară, jupuirea pieilor se va face pînă la copite avînd grija să fie scoase oasele cozilor. După jupuire, pieile vor fi ferite de apa, sînge și murdărie.

Cu ocazia jupuirii trebuie să ținem seama ca pe piei să nu rămînă resturi de carne și grăsimi. Metodele de păstrare cele mai des folosite sînt: uscarea și păstrarea cu sare a pieilor. Atunci cînd folosim metoda de uscare este bine ca pielea să fie curățită de murdărie și sînge, iar uscarea să se facă la umbră și nu la o temperatură ridicată. De asemenea, este bine ca uscarea să se facă rapid în așa fel încît putrefacția pieilor să nu înceapă în timpul lucrului. In cazul cî[nd] păstrăm pieile cu sare trebuie să [a]vem grijă ca înainte de sărare să î[n]depărtam toate murdăriile de pe pi[ei] precum și sîngele. Păstrarea pieil[or] prin sărare se face cu sare curată [în] cantitate de cel puțin 25 la sută d[in] greutatea pieilor.

Pentru a arăta avantajele materia[le] pe care le prezintă vinderea unor p[iei] de calitatea întîia față de altele [de] categorii inferioare, amintim că [în] timp ce un kilogram de piele de vi[țel] de calitatea întîia se plătește cu 5,[...] lei, un kilogram de piele de vițel ca[li]tatea a patra se plătește cu numai 3[...] lei. De asemenea, o bucată piele [de] miel merinos sau spancă se plăteș[te] cu 27 lei bucata atunci cînd este [de] calitatea întîia, cu 22 lei calitatea a doua și cu numai 10 lei bucata cî[nd] este de calitatea a treia.

Dr. FRANCISC KAPPEL

După cum e munca, așa sînt și rezultatele

Pe lîngă cooperativa Băiceni, regiunea Iași, lucrează mai mulți achizitori — ca de pildă tov. Florea Nicolae și Coman Mihai care își îndeplinesc cu sîrguință sarcinile ce le stau în față.

Ei s-au străduit să desfășoare o vie muncă de lămurire în masa țăranilor muncitori arătîndu-le foloasele contractărilor de cereale cu statul și ca urmare, au contractat importante cantități de grîu, secară și porumb. Planul cooperativei de 502 tone de cereale ar fi putut fi de-acum îndeplinit, dacă și achizitorul Mămăligă Vasile ar munci la fel ca ceilalți achizitori. Dar t[ov.] Mămăligă nu s-a prezentat niciod[ată] la ședințele de analiză a situații[i] contractărilor organizate de sfat[ul] popular; el nu a luat parte nici la a[c]țiunea desfășurată de către echip[ele] formate în vederea intensificării mu[n]cii de lămurire în comună, — ci [își] vede de propriile treburi. Nu e de m[i]rare că pînă deunăzi, planul său [de] contractări fusese realizat abia în p[ro]cent de 20 la sută.

ACATRINEI MIHAI
corespondent

PROBA DE LABORATOR

In laboratorul secției agricole a raionului Urziceni munca se des[]fășoară din plin.
Fotografia reprezintă pe inginerii Călin Steliana, Scutu Alexe și Georgeta Iulia executînd proba de umiditate a semințelor

Informații

Pentru sprijinirea muncilor de recoltare, Ministerul Industriei Bunurilor de Consum a luat din timp măsuri și în primele luni ale anului au fost țesuți 15.000 de saci speciali pentru combine. De asemenea, pînă la sfîrșitul lunii iunie a fost livrată agriculturii și întreaga cantitate de saci prevăzută a se realiza în cel de al doilea semestru al anului.

★

Peste 15.000 tineri din satele regiunii Oradea participă în aceste zile la acțiunea de refacere a pădurilor. Ei au efectuat pînă acum l[u]crări de îngrijirea arboretului pe [o] suprafață de aproape 2.000 ha, [au] plantat 230 ha cu puieți forestieri [și] au recoltat însemnate cantități [de] semințe forestiere. Valoarea lucrăr[i]lor obștești efectuate de tinerii d[in] satele acestei regiuni se ridică [la] peste 600.000 lei.

★

Toate cooperativele de consu[m] din raionul Făgăraș se autofina[n]țează. Ele au restituit Băncii [de] Stat fondurile primite sub formă [de] credite în valoare de 8.000.000 le[i]. La acest rezultat s-a putut ajun[ge] prin creșterea numărului de coop[e]ratori, reducerea cheltuielilor [de] circulație, introducerea sistemul[ui] de aprovizionare în circuit, mărir[ea] volumului de achiziții etc.

★

Gospodăriile agricole de stat d[in] regiunea București, au termin[at] primele pe țară secerișul orzulu[i]. Producția medie realizată de pe î[n]treaga suprafață se ridică la 2.0[...] kg la ha, cu 200 kg mai mult dec[ît] prevedea planul. Cele mai mari pr[o]ducții de orz, între 2.500—2.800 [kg] la ha, au fost obținute de gospod[ă]riile agricole de stat Ivănești, B[ă]neasa, Dîlga, Lita și altele.

★

Zilele acestea constructorii [de] combine de la uzinele „Semănăto[a]rea" din București, au livrat agr[i]culturii, cu 7 zile înainte de terme[n] ultima combină din cele 3.000 pr[e]văzute a fi livrate agriculturii [în] campania de recoltare din acest a[n].

★

Casa de Economii și Consemn[a]țiuni a emis lista oficială nr. 2 [a] obligațiunilor C.E.C. ieșite cîștig[ă]toare la tragerea la sorți din p[e]rioada 30 aprilie 1958—31 mai 195[8] a căror posesori nu s-au prezent[at] încă pentru încasarea cîștigurilo[r]. Deținătorii obligațiunilor C.E.[C.] sînt invitați să consulte aceas[tă] listă aflată la toate unitățile C.E.[C.]

★

Horticultorii din țara noastră fa[c] intense pregătiri pentru concursur[i]le internaționale ale vinurilor, ca[re] vor avea loc în acest an. De aseme[n]nea, ei fac pregătiri pentru difer[ite] întîlniri cu horticultorii de peste h[o]tare pentru Expoziția „Floraliil[e] internaționale" care va avea loc [la] Paris.

Biblioteca sătească din Arsache

Așezată într-o clădire frumoasă din centrul comunei, biblioteca sătească din Arsache are un număr de peste 5.800 volume din cele mai variate domenii: literatura, agricole, tehnice, etc. Bibliotecara — tovarășa Ștefania Degeratu — îți vorbește cu mîndrie despre realizările frumoase obținute aci în munca cu cartea. Numai în ultimele două luni un număr de 537 cititori au citit aproape 2.800 de volume. Mai mult decît atît, pe lîngă biblioteca sătească funcționează — răspîndite pe întreg cuprinsul comunei — 17 cercuri de citit avînd fiecare cîte 30-35 cărți. Cercurile conduse de tovarășele Maria Chioșeana, Georgeta Chilea, Lina Firimiță, Mirea Ioana și Popescu Elisabeta au fiecare peste 100 de cititori.

Un colectiv format din cadre didactice se ocupă cu mult sîrg de popularizarea diferitelor manifestări culturale. S-au făcut astfel recenziile cărților „Tînăra Gardă", „Mama", „Mitrea Cocor" etc.

Pentru cei mici, bibliotecara organizează săptămînal seri de basme în cadrul carora se citesc în colectiv cele mai frumoase povestiri pentru copii.

Colectivul bibliotecii desfășoară de asemenea o rodnică activitate pentru ca un număr cît mai mare de tineri să participe la concursul „Iubiți cartea". Un număr de 32 tineri — printre care Maria Daia, Mihalcea Marin, Măslină Marin, Mirodete Ana — au primit de curînd insigna de „Prieteni ai cărții". Alți 16 tineri au depus de asemenea cereri de examinare pentru primirea insignei.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

● SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR ● SATIRA ●

EPIGRAME

Trustul regional Gostat-Galați a repartizat la unele unități material lemnos ud și verde, ce nu poate fi folosit la repararea mașinilor agricole.

Cînd lemnu-i verde, cum constat,
O întrebare am firească:
Acei ce l-au repartizat.
Nu-i cazul oare să... roșească?

Comuna Cilibia din raionul Pogoanele, regiunea Ploești, a rămas mult în urmă cu prășitul porumbului.

Stînd cu porumbul neprășit,
Nimic desigur nu cîștigă,
Căci deocamdată, negreșit,
Au pus-o ei de... mămăligă.

IGOR BLOCK

PUIU și FETIȚA

Puiu și Fetița sînt doi cățel mofturoși.

Zilele trecute Fetița îi spune maică-si:

— Ne-am săturat de așa trai! Aci ne-ai fătat, în coșmelia asta, sau cum îi spui matale „cabina șoferului", și aici ne facem veacul. Viață de cîine, zău așa!

Cîțeaua mîrîi plină de nervi:

— Ia nu mai lătra degeaba! Ce, eu sînt vinovată dacă stăpîna voastră, tușa Păuna, nu v-a făcut coteț, ca să fiți și voi în rîndul cîinilor? Zicea către o vecină: „Dacă ăștia de la cooperativă au lăsat în părăsire autocamionul în ograda mea, de ce să mai fac coteț pentru cățea? O să-și facă culcușul în cabina șoferului, pe pernă". Cealaltă femeie i-a spus: „Foarte bine, tușă Păuna. Și te pomenești că pînă la urmă învață cățeaua și șoferia"... Iși băteau joc de noi! Așadar să le mulțumești celor de la cooperativa din comună. Din pricina lor am rămas noi fără coteț, iar oamenii din sat cu banii pierduți!

— Cu banii pierduți mămico? Dar ce-au pățit?

— Uite am să vă povestesc. Dar numai dacă sînteți atenți, ca să nu latru în vînt. S-a întîmplat acum cîțiva ani. Lui Ion Moșneanu, contabilul de la cooperativă i-a intrat în cap să strîngă bani de la cooperatori ca să cumpere un autocamion.

— O să avem cu ce transporta marfă pentru cooperativă, ca să fim aprovizionați mai bine și la timp, le-a zis el sătenilor. Și vom avea la dispoziție mașină care să ne ducă la oraș de cîte ori dorim.

Oamenii i-au dat crezare. Din comuna Isverna pînă la raion, la Baia de Aramă, e drum lung, vre-o 50 de km. Greu de străbătut cu căruța. Ne-am bucurat și noi, ceata cîinească. Acum aveam după ce lătra. Că una-i să latri după o mașină frumoasă și care merge repede și alta-i să-ți bați botul tot după căruțe trase de boi sau după biciclete, că de astea ne-am săturat.

Moșneanu a strîns repede banii de pe la oameni. Nu i-a mai trecut în scriptele cooperativei. Zicea că dorește ca sătenii să fie stăpînii mașinii și nu cooperativa. Apoi l-a luat pe Georgică Gh., o rudă de-a lui, care cică era șofer de meserie și s-au dus împreună la oraș să cumpere mașină. S-au întors după vre-o trei zile cu un autocamion care mergea destul de bine... cînd era tras de o pereche de boi. Cînd stăteau însă boii, stătea și mașina.

Au rîs și curcile, iar sătenii s-au supărat foc de isprava lui Ion Moșneanu. Intr-o zi s-a întîlnit cu el în uliță mătușa Păuna și l-a întrebat:

— Cum merge treaba cu camionul, Ioane?

— Treaba merge binișor. Mașina însă nu merge! S-a stricat! Așa-s mașinile. Se strică... dacă umblă mult.

— Păi, asta cînd s-a stricat, că n-a umblat de loc. Cînd ne-ați adus sare și gaz de la oraș ați înjugat boii la ea, că la întoarcere se oprise în drum. Nu-i așa?

—Nu mai întreba atîta și mai bine dă niște bani. Trebuie să strîng parale, s-o reparăm.

Sătenii din Isverna au deschis iar pungile și au plătit reparatul mașinii. După această reparație au mers... în plin afacerile contabilului care folosea mașina în scopuri personale. Transporta borhot de la fabrică, căra băuturi alcoolice pe care le vindea pe sub mînă. Oamenii nemulțumiți vorbeau pe la colțuri. Moșneanu zicea: „Lasă-i să vorbească! Vîntul bate, cîinii latră!"

— Adică noi lătrăm, mămico?

— N-ai înțeles! Nu-i vorba de voi. S-au iscat nemulțumiri printre sătenii care nu puteau folosi mașina plătită de ei cu bani grei. Atunci Moșneanu și cu președintele cooperativei, Gore Gheorghe, i-a împăcat.

— Le-a dat mașina?

— Nu... le-a dat un sfat. Să-și ia gîndul de la mașina, care între timp s-a stricat și mai rău. De aceea au pus-o pe butuci, în ograda asta, unde zace de aproape doi ani. Și, uite, așa se face că tușa Păuna nu ne-a mai făcut coteț, ci ne-a pus să folosim mașina cooperativei.

— Și-acum ce se face? O să stăm toată viața la volanul mașinii?

— Nu. Cred că mașina va fi pusă în curînd pe roate și dusă de aici, iar noua ne va face tușa Păuna un coteț fără volan și fără tabel de bord.

GHEORGHE JANGOCIU și ION GHEORGHIU
după o corespondență trimisă de **STOIAN PANTILIE**

Cifre şi fapte din gospodării colective

● Pînă în aprilie a.c. gospodăriile colective din raionul Jimbolia aveau 1.104 bovine, din care 482 vaci cu lapte, 3.340 de porcine din care 617 scroafe, 4.042 de păsări. Anul acesta, ca urmare a recomandărilor consfătuirii, însuşite de colectivişti, gospodăriile colective şi-au mărit numărul vacilor cu 58 la sută, al scroafelor cu 47 la sută, al păsărilor cu 170 la sută.

● Cunoscuta gospodărie colectivă din Lenauheim a pus la îngrăşat 750 de porci; 250 au şi fost predaţi în greutate medie de 127 kg. fiecare.

● Şi gospodăria colectivă Checea din regiunea Timişoara a predat 180 de porci din cei 500 puşi la îngrăşat.

● In primăvara aceasta, în gospodăriile colective din raionul Sînnicolaul Mare numărul păsărilor a crescut de 3 ori.

● Pînă la sfîrşitul anului, unităţile cooperatiste din raionul Jimbolia vor ridica 82 de obiective mari. 60 la sută din fonduri şi din materiale precum şi mîna de lucru sînt asigurate de unităţi.

O LECŢIE care a prins bine

Că nutreţul însilozat este un furaj valoros în hrana animalelor am auzit de nenumărate ori la colectiva din comuna Apahida, raionul Cluj. Mai întîi, mi-a ţinut o lecţie brigadierul zootehnic Roba Dumitru, apoi îngrijitorul Basalic Sebastian şi, în sfîrşit, preşedintele şi alţi cîţiva colectivişti cu care am stat de vorbă. Iată pe scurt, numai ceea ce mi-a spus brigadierul într-o discuţie pe care am avut-o de curînd:

— Ştiţi, la noi silozul este foarte mult apreciat, deoarece... Şi a trebuit să ascult o întreagă teorie asupra nutreţului însilozat: că un hectar cu porumb furajer poate da 30—40 tone masă verde, că numai 2,5—3 kg de siloz sînt suficiente pentru obţinerea unui litru de lapte, iar costul unui kg de furaj însilozat nefiind decît 4—5 bani, un litru de lapte nu te costă mai mult de 15 bani. In acelaşi timp un kg de concentrate costă 2 lei, iar pentru un litru de lapte este nevoie de 7—800 gr. concentrate (deci cam 1,60 lei pentru un litru de lapte). Ascultîndu-l, am avut convingerea că gospodăria colectivă din Apahida a folosit ani de zile furaje însilozate în hrana animalelor. Dar, fiindcă la sfîrşit mi-am exprimat dorinţa de a vedea silozul, brigadierul a început să-mi spună o întreagă poveste a acestuia. De pildă, că pînă acum ei n-au folosit furaje însilozate în hrana animalelor deoarece majoritatea colectiviştilor erau încredinţaţi că dacă pun furaje la însilozat le strică, iar dacă le dau animalelor, acestea se îmbolnăvesc. Au căutat mulţi să-i convingă că silozul este bun, dar degeaba. Aceasta mai ales de acum doi ani, cînd mai mult de gura celor de la raion, au făcut o groapă pe care au umplut-o cu nutreţuri. Le-au pus la întîmplare, le-au acoperit prost şi nu peste mult timp nutreţurile s-au stricat. Cum era şi firesc, animalele nu mîncau asemenea nutreţuri. Anul trecut, tot aşa într-o doară, au însămînţat 2 ha cu porumb pentru însilozat, pe care însă l-au dat animalelor ca masă verde. In timpul iernii, au rămas surprinşi cînd au văzut că cea mai mare parte a colectiviştilor din raion hrănesc animalele cu nutreţuri însilozate, înlocuind astfel în hrana animalelor mari cantităţi de furaje concentrate. Cît priveşte producţiile obţinute, acestea nu se deosebeau prea mult de ale lor (între 8—9 litri lapte zilnic). La început nu le-a venit să creadă, dar cînd au început să facă socoteala s-au convins repede ce pierderi au avut nefolosind furaje însilozate (cam 1 leu şi ceva la litrul de lapte).

Colectiviştii din Apahida s-au hotărît ca anul acesta să însilozeze 10 vagoane cu porumb furajer. La început au însămînţat 2 ha, iar după recoltarea cartofilor şi a ridichilor de lună, au mai însămînţat încă 2,5 ha cu porumb furajer. De asemenea, ei vor mai pune la însilozat diferite ierburi, frunzele de la sfecla de zahăr etc. Cele 3 gropi în care vor pune furajele sînt aproape gata. Ceea ce înseamnă că lecţia de anul trecut le-a prins bine. Ba mai mult, sîntem siguri că ea va folosi şi altora, care încă nu s-au convins de valoarea furajelor însilozate pentru hrana animalelor.

FLORICA PLOPEANU

Măresc sectorul zootehnic

In urma prelucrării documentelor consfătuirii de la Constanţa, gospodăriile colective din raionul Murgeni, au hotărît să-şi mărească numărul de animale şi să extindă suprafaţa plantată cu pomi şi viţă de vie.

Astfel, gospodăria colectivă din Vetrişoara şi-a cumpărat o bună parte din cele 80 de vaci planificate, a construit o maternitate pentru cele 15 scroafe, iar stupina de 120 de familii a mai crescut cu încă 50.

Alte cinci gospodării colective şi-au cumpărat oi, pui şi boboci de raţă. Gospodăria colectivă din Peicani va planta 10 ha cu vie nobilă.

S. MACOVEI
corespondent

Însilozează nutreţuri

La staţiunea experimentală pentru cultura porumbului — Podul Iloaiei — raionul Tg. Frumos, se însilozează mari cantităţi de nutreţuri pentru hrănirea animalelor. Pînă în prezent, au fost însilozate 85 tone de secară şi lucerna, precum şi 26 tone lucerna verde, în amestec cu porumb uruit. Acum, muncitorii şi tehnicienii staţiunii se pregătesc să-şi construiască gropile de siloz necesare pentru însilozarea celor 540 tone de porumb.

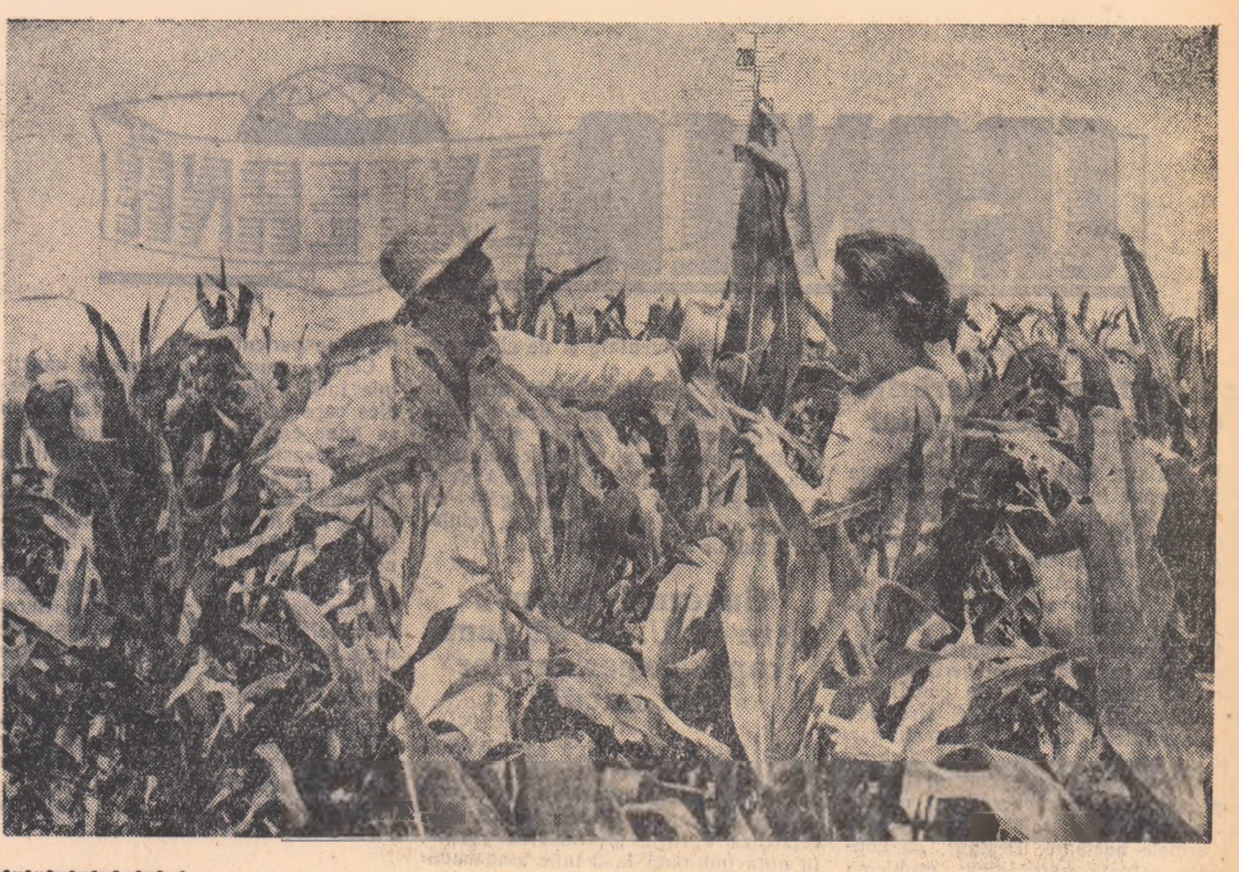
ION NASTASE
corespondent

Veşti de la staţiunea zootehnică Popăuţi

In aceste zile, muncitorii şi tehnicienii staţiunii experimentale zootehnice Popăuţi din raionul Botoşani se străduiesc să traducă în fapte învăţămintele consfătuirii de la Constanţa.

Astfel, pentru sporirea efectivelor de animale, conducerea staţiunii şi-a propus ca pînă la sfîrşitul anului acesta să sporească numărul scroafelor de prăsilă de la 40 la 60, iar al păsărilor de la 500 la 3.000 capete. Ca urmare a bunei organizări a muncii în sectorul zootehnic, planul de ouă a fost îndeplinit încă de la 1 iunie a.c.; în plus au fost livrate peste plan 7 tone carne de bovine şi porcine, precum şi 21.000 litri lapte de vacă şi oaie. De asemenea au fost livrate 18 vaci şi juninci la diferite unităţi agricole socialiste.

TARNICERU IOAN
corespondent

Nu din simplă curiozitate inginerul Apetroaiei Ştefan şi tehniciana Galan Tanţa de la Baza experimentală Moara Domnească din cadrul Institutului de cercetări pentru cultura porumbului, măsoară plantele de porumb. In munca de cercetare, rigla şi cîntarul sînt instrumente tot atît de necesare ca şi fierăstrăul şi dalta pentru un tîmplar. După cum puteţi observa vîrful frunzei de porumb hibrid s-a ridicat pînă în dreptul cifrei care arată 2 metri.

Mii de kg de cireşe şi vişine pleacă zilnic spre piaţă din livada gospodăriei colective „I. C. Frimu", comuna Leordeni, raionul Topoloveni.
In fotografie: colectivista Zoia Stoica încarcă ultimele lăzi pregătite pentru ziua aceea.

Răspuns la întrebările cititorilor

Cît de mare poate să fie lotul lăsat în folosinţă personală

INTREBARE: Colectivistul Jurcă Nicolae, din comuna Ticvaniul Mare, raionul Oraviţa, ne informează că în gospodăria din care face parte s-au dat membrilor loturi personale de mărimi diferite. Dînsul arată nemulţumirile create din această pricină şi ne întreabă dacă e bine cum s-a procedat în gospodăria colectivă din Ticvaniul.

RASPUNS: Spuneţi că în 1952, cînd s-a format gospodăria, fiecare familie a primit lot ajutător de aceeaşi mărime. Mai spuneţi că anul trecut s-a revenit asupra acestei măsuri şi mărimea lotului s-a fixat în raport cu numărul membrilor fiecărei familii. Socotiţi acest procedeu just numai în aparenţă şi aveţi dreptate. In statutul model al gospodăriilor colective scrie că în afară de suprafaţa ocupată de construcţii fiecărei familii i se vor lasa în folosinţă personală 20—30 de ari. Aceasta nu înseamnă că o familie va primi în folosinţă 20 de ari, iar alta, compusă din mai mulţi membri, va primi 25 sau 30 de ari.

Indicaţia din statut trebuie înţeleasă astfel: adunarea generală a unei gospodării colective poate hotărî mărimea lotului personal între 20—30 de ari. Dacă a hotărît, să zicem, ca lotul lăsat în folosinţa personală să aibă 25 de ari atunci fiecare familie indiferent de numărul membrilor din care e compusă, va primi această suprafaţă. Este dreaptă această indicaţie statutară? Desigur că-i dreaptă. Un colectivist nu obţine majoritatea veniturilor de pe lotul personal, ci din gospodăria obştească. Dacă are mai mulţi membri apţi de muncă, cu atît mai bine. Va munci mai mult şi va cîştiga mai mult.

Pe lotul personal e bine să se planteze pomi, să se cultive roşii, ardei, mărar, pătrunjel, adică zarzavaturi care se consumă proaspete şi-n cantităţi mici. Lotul personal nu asigură şi nici nu poate asigura produsele şi veniturile băneşti de care are nevoie o familie. Să nu uităm că-n aceşti 20—30 de ari intră şi curtea. Practica a dovedit că acolo unde s-au lăsat în folosinţă loturi mai mari lucrurile n-au mers bine. Credem că nu lipsa braţelor de muncă, ci tot nerespectarea mărimii lotului personal e cauza ce face ca-n gospodăria din Ticvaniul muncile agricole să nu fie executate la timp.

In sfîrşit nu-i just să se dea loturi de mărimi diferite şi din cauză că familiile se desfac prin căsătorii. Să presupunem că o familie formată din 4 persoane (2 sînt flăcăi de 18—20 de ani) primeşte un lot de 2 ori mai mare decît o familie, care are numai 2 membri. Copiii se căsătoresc. Fiecare din ei, întemeindu-şi o familie, va primi în folosinţă un lot. Ce se va face cu lotul părinţilor? Va fi, să zicem, micşorat. Dar aceasta implică dezorganizarea întregii suprafeţe ocupate de loturile personale. Intr-o gospodărie formată numai din 50—60 de familii aceasta poate avea repercursiuni grave. Oamenii nu vor mai fi îndemnaţi să planteze un pom, să facă vreo amenajare lotului personal pentru că orice schimbare în componenţa unei familii ar duce la schimbări care le creează neplăceri.

Iată de ce în fiecare gospodărie colectivă lotul personal trebuie să fie o mărime fixă.

★

Cît priveşte problemele ce o privesc pe tovarăşa care nu-şi poate aranja drepturile la pensie, vă rugăm să ne comunicaţi numele dînsei pentru a ne putea adresa organelor în drept.

Totodată vă sfătuim să vă adresaţi mai insistent şi organelor raionale.

Tehnicianul nu ştie nimic

Discuţia a început cam aşa:

— Cîte gospodării colective ... în raion?

Omul întrebat începu să numere pe degete gospodăriile.

— Nouă, răspunse el zîmbind. Imi notai pe carnet cele spuse de Oprea, tehnicianul constructor al S.M.T.-ului Bărcăneşti, şi îi pusei a doua întrebare:

— Ce construcţii sînt prevăzute în acest an în gospodăriile colective. După cîte ştiu, răspundeţi şi de această problemă?

Intrebarea mea îl puse la grea încurcătură pe tehnicianul constructor. Se sculă de pe scaun, începu să umble prin încăpere mormăina şi numărîndu-şi iarăşi degetele. Il urmăream cu privirea. Tehnicianul Oprea, îşi terminase de numărat cele 10 degete de la mîini şi-o luase iar de la început, ceea ce însemna că este vorba de un mare număr de construcţii. M-am străduit eu, s-a străduit tehnicianul, de-l treceau sudorile, şi totuşi n-am putut afla cîte construcţii trebuie executate în acest an în gospodăriile agricole colective din raionul Ploeşti. Au mai urmat şi alte întrebări. Tehnicianul a început să-mi răspundă „prompt". Ascultaţi-le şi dumneavoastră:

— Cîte grajduri trebuie executate în gospodării?

— Vreo trei, mi-a răspuns el.

— Dar saivane?

— Şi din acestea... puneţi tot trei... că nu strică.

— Şi magazii?

— Păi... vreo 3 sau 4.

I-am mulţumit tehnicianului constructor Oprea pentru „preţioasele" informaţii date şi am plecat după alte surse de informare. Şi într-adevăr, le-am aflat. Cele nouă gospodării agricole colective din raionul Ploeşti au de executat anul acesta un mare număr de construcţii. O parte din acestea, se execută din resurse locale (exemplu Romîneşti, Tirgşoru Vechi etc.). Alte gospodării sînt nevoite să-şi procure materiale prin repartiţii de stat. Deşi aceste gospodării şi-au prevăzut în plan materialele necesare, majoritatea n-a primit decît 10 la sută din ele. Din lipsa materialelor, gospodăria din Tirgşorul Nou, nu şi-a putut termina saivanul de oi cu o capacitate de 500 capete. Deşi aveau repartiţie pentru ţiglă (ţigla fiind de proastă calitate şi refuzată de colectivişti), ei au fost nevoiţi să acopere jumătate din saivan cu trestie. Aceste recomandări le-a primit de la sfatul popular raional. Cînd s-a făcut calculul trestiei s-a constatat că un mănunchi de trestie adus de prin părţile Buzăului costă de 3 ori mai mult decît o ţiglă. In situaţii asemănătoare se mai găsesc şi alte gospodării.

Acestea sînt o parte din faptele pe care tehnicianul constructor Oprea nu le cunoaşte. Credem însă, că măcar acum cînd i le-am adus noi la cunoştinţă va trece şi el împreună cu organele locale de stat la rezolvarea acestei probleme. Nu de alta, dar gospodăriile agricole colective din raionul Ploeşti vor să-şi termine construcţiile planificate la timp şi nu în pragul iernii.

R. GHEORGHE

DE PAZĂ AVUTULUI OBŞTESC

Nici o îngăduinţă faţă de necinste

Pentru aprovizionarea oraşelor şi centrelor muncitoreşti, Departamentul gospodăriilor agricole de stat din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi-a organizat în ultimii ani o reţea de desfacere proprie, prin mijlocirea căreia pune la dispoziţia populaţiei sortimente tot mai variate, mai bune şi mai ieftine. Datorită calităţii lor superioare, produsele „Gostat" au început să fie din ce în ce mai cunoscute şi apreciate în toată ţara. Tocmai de aceea, unele practici nesănătoase, care şi-au făcut loc în activitatea unor magazine „Gostat" cum ar fi cele din Calea Dorobanţi şi piaţa „30 Decembrie" (fostă Amzei) din Bucureşti, trebuie stîrpite pentru totdeauna din comerţul de stat. Ce s-a întîmplat la aceste unităţi? Să ne oprim, de pildă, la chioşcul de zarzavaturi, legume şi fructe din şoseaua Ştefan cel Mare ce aparţine de magazinul „Gostat" Dorobanţi. Varza timpurie, roşiile, cireşele şi alte sortimente frumos aranjate pe tarabe te îmbie să cumperi. Ceri un kilogram de roşii şi te serveşte vînzătorul Gheorghe Moroianu. Cîntarul se echilibrează. Controlezi din ochi, iei punga şi pleci acasă mulţumit fără să ştii, biet cetăţean, că ai primit nu un kilogram de roşii cît ai cerut, ci numai 850 de gr. cît ţi-a dat de fapt Moroianu care te-a înşelat la cîntar, operaţie pe care a făcut-o de comun acord cu Valeriu Ruţă, responsabilul magazinului. La acelaşi rezultat (însuşirea unor bani prin înşelarea cetăţenilor) ajungea şi Emil Clondir, responsabilul magazinului de vinuri din Amzei, folosind alt procedeu: diluarea vinului vărsat. Ba pe deasupra, nemulţumit de cît poate să ciupească, Clondir mai avea şi o atitudine dispreţuitoare faţă de clienţi, aşa cum reiese din nenumăratele reclamaţii înscrise în condica magazinului.

Matrapazlîcurile celor amintiţi mai sus nu se rezumă însă numai la atît. Astfel, pentru a acoperi daunele provocate de stricarea unor mărfuri din cauza neglijenţei manifestate în aprovizionarea ritmică a magazinelor, ei au încercat să vîndă aceste mărfuri cetăţenilor, sau, atunci cînd nu au putut face acest lucru, i-au mituit pe merceologii Aurel Wendel şi Gheorghe Păun din Direcţia magazinelor pentru ca aceştia să facă actele legale de scădere.

Ancheta întreprinsă de curînd de organele Departamentului Gostat a descoperit toate aceste practici necinstite. Valeriu Ruţă, Gheorghe Moroianu, Emil Clondir, Aurel Wendel, Gheorghe Păun, Aristide Butoi, contabil de magazin, Mihai Cristescu, şeful serviciului comercial din Direcţia magazinelor şi alţii, au fost daţi afară din muncă şi obligaţi să plătească toate pagubele aduse statului. Sancţiunile nu trebuie să se oprească aici ci trebuie luate şi alte măsuri. Totodată, pentru a evita pe viitor repetarea unor asemenea procedee necinstite, Departamentul Gostat trebuie să oblige Direcţia de desfacere să întocmească de urgenţă un îndreptar în care să fie prevăzute scăzămintele legale provocate de perisabilitatea unor mărfuri, consumurile specifice, stasurile etc. Totodată, să fie întărită munca de îndrumare şi control, colaborarea între magazine, precum şi între acestea şi Direcţia de desfacere. Numai în acest fel, orice încercare de fraudă sau neglijenţă va fi stîrpită definitiv şi reţeaua comercială „Gostat" se va putea bucura pe bună dreptate de preţuirea cetăţenilor.

GH. LEU

Realizări gospodăreşti la Vaslui

Pentru a ajuta unităţile agricole socialiste şi gospodăriile ţărăneşti individuale să dezvolte creşterea păsărilor, a luat fiinţă la Vaslui, în primăvara acestui an, prin grija sfatului popular orăşenesc, o staţiune de incubaţie cu o capacitate de 8.000 ouă. Pînă în prezent această staţiune a livrat un număr de peste 25.000 pui de o zi gospodăriilor agricole socialiste din raion.

In mod deosebit s-au evidenţiat operatoarea Elena Durcan şi E. Mihăilescu, precum şi tehnicianul Dumitru Ponea.

TH. I. LEUŞTEAN
corespondent

PÎINE NOUĂ

Marea de spice galbene, care se întinde de la drumul comunal şi pînă la Putineanca, în suprafaţă de sute şi sute de hectare, se leagănă uşor în boarea dimineţii de vară. Sînt lanurile de grîu ale gospodăriei agricole de stat Toporu, raionul Drăgăneşti-Vlaşca unde au ieşit la secerat combinele, ca să strîngă belşugul: pîinea cea nouă. Uite-le, străbat întinderea, conduse de oameni harnici ca Dinu Petre, Roşu Florian sau Iancu Marin. Sacii sînt repede umpluţi, camioanele încarcă de zor, luînd drumul magaziilor statului, pentru fondul centralizat, pentru nevoile oamenilor muncii din ţara noastră.

Un om pe care în aceste zile îl găseşti cu greu la sediul gospodăriei, — tov. Constantin Ispas, directorul — dă indicaţii pe „şantier". Da! Acolo în mijlocul cîmpului e un şantier. Combinele seceră şi treieră, grîul este cîntărit, încărcat în camioane şi transportat la baza de recepţie; paiele lăsate de combine sînt şi ele transportate într-alt loc, iar tractoarele mînate de flăcăi ca Bobe Radu, Bădîrcea Florea şi alţii, ară de zor.

Omul tînăr, cu faţa arsă de soare, pe care spuneam că în aceste zile îl găseşti cu greu la sediul gospodăriei, e nerăbdător să afle producţia la hectar. Adună cifre, totalizează kilograme de grîu, împarte la numărul hectarelor secerate şi treierate de combine, şi în fine, mulţumit glăsuieşte:

— Din lanul pe care îl socotim că e mai slăbuţ decît celelalte, grîul a dat o producţie de 2.135 kg la hectar.

Oamenii de la combine ascultă şi ei aceste vorbe şi nu e greu să le citeşti în ochi mîndria că la succesele acestea au contribuit şi ei, după cum nu e greu să vezi şirul de peste 140 de vagoane de grîu ca aurul, ce vor rezulta de aici de pe pămînturile gospodăriei de stat.

Dar, să ne întoarcem pe „şantier". Combinele merg ca ceasul, tractoarele care ară la fel, iar oamenii n-au decît dorinţa ca ele să meargă fără întrerupere şi astfel, treaba să fie terminată în cel mai scurt timp, fără a se pierde nici un bob de grîu, fără a rămîne nearată nici o palmă de loc.

Şi, tuturor le este drept exemplu de hărnicie însăşi directorul gospodăriei, tov. Constantin Ispas.

RADU SANDU

MAI MULTĂ ATENŢIE BRIGĂZILOR SPECIALE

Raid-anchetă organizat de ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" în colaborare cu ziarul „DOBROGEA NOUĂ"

Industria noastră socialistă a înzestrat gospodăriile agricole de stat cu tractoare şi maşini agricole dintre cele mai moderne. Aceasta a permis ca în prezent, la principalele culturi cerealiere muncile agricole să se execute complet mecanizat.

Inzestrarea gospodăriilor agricole de stat cu tractoare şi maşini agricole moderne a ridicat problema găsirii unei noi forme de organizare a muncii brigăzilor de mecanizatori care să permită o exploatare mai raţională a utilajului. In acest scop, încă din primăvara anului trecut au luat fiinţă în gospodăriile de stat circa 100 de brigăzi experimentale care au funcţionat după metoda „Un om — un tractor la 100 de hectare". După un an de experienţă s-a văzut că noua formă de organizare a muncii mecanizate a dat roade. De aceea, anul acesta, numărul brigăzilor care au căpătat denumirea de brigăzi speciale s-a mărit la peste 400.

NUMAI CU BRIGĂZI SPECIALE

Pe baza experienţei de anul trecut, în primăvara aceasta gospodăria agricolă de stat Jegălia a înfiinţat 11 brigăzi speciale. Din constatările făcute, reiese că s-a ţinut seama de lipsurile care s-au manifestat în cursul experimentării brigăzii ce a funcţionat anul trecut, acestea fiind înlăturate. In acest an fiecărei brigăzi i s-au repartizat parcele proprii, un număr de mecanizatori egal cu numărul tractoarelor, maşini şi unelte dintre cele mai bune. Bunăoară, brigada a XI-a a fost dotată cu 3 tractoare U.T.O.S.-22, 2 tractoare K.D.-35, 4 combine tractate, o combină autopropulsată pentru deschiderea drumurilor în lanurile de grîu. Brigăzii i s-au mai dat şi alte maşini şi unelte agricole necesare executării tuturor lucrărilor pe cele 500 de hectare luate în primire prin contract. Toate brigăzile de la gospodăria de stat Jegălia şi-au reparat în termen maşinile şi uneltele. Datorită acestui fapt, însămînţările şi întreţinerea culturilor s-au făcut în termenele cele mai potrivite. Acum, brigăzile duc bătălia pentru recoltatul păioaselor, care pe zi ce trece se apropie de sfîrşit.

O BRIGADĂ CARE NU-I BRIGADĂ

Cînd am sosit în gospodăria de stat Moşneni, oamenii din aşa zisa brigadă specială stăteau. Aceasta nu din cauza că nu aveau ce să facă, dar... şeful brigăzii, Marin Dumitru, era plecat la Constanţa. O dată cu plecarea lui, 2 din cei 4 tractorişti au rămas la una din secţiile gospodăriei să păzească tractoarele. Alţi doi, au fost luaţi de către conducerea gospodăriei să execute alte munci în afara brigăzii. Un tractor U.T.O.S-22 era folosit de o altă brigadă la căratul gunoiului pe grădina de legume şi zarzavaturi, în loc să lucra în cadrul gospodăriei. În timp ce unii oameni din brigada specială lucrau în alte părţi, iar alţii stăteau, porumbul de pe cele 170 de ha ale brigăzii nu era prăşit în întregime nici măcar pentru a doua oară, deşi firesc ar fi fost ca în această perioadă să se execute praşila a III-a. De asemenea, orzul dădu în pîrgă, dar oamenii din brigada lui Marin Dumitru nu începuseră să-l recolteze.

Mai trebuie semnalat şi un alt fapt. Se ştie că mecanizatorii din brigăzile speciale primesc un salariu fix de 1.000 lei pe lună. Acest salariu se plăteşte în urma încheierii contractului între gospodărie şi brigadă. La Moşneni lucrurile se întîmplă invers. Contractul nu a fost semnat, dar cei din aşa zisa brigadă specială primesc salariul fix. De ce n-a fost semnat contractul pînă acum? Intre conducerea gospodăriei şi oamenii din brigada specială există un litigiu nerezolvat încă de anul trecut. Despre ce este vorba? Oamenii din brigadă au muncit anul trecut şi pe alte terenuri pe care nu le aveau în primire. Cum era şi firesc diferenţa de hantraj realizată de ei trebuia plătită. Conducerea gospodăriei a refuzat acest lucru şi de aceea oamenii nu vor să mai iscălească noul contract. Se pune întrebarea: are sau nu are gospodăria agricolă de stat Moşneni brigadă specială?

CA LA NOI LA NIMENI

Cînd l-am întrebat pe directorul gospodăriei de stat Peştera, tov. Gîlcă, care este situaţia brigăzilor speciale, el mi-a răspuns:

— Am auzit şi am citit despre brigăzile speciale. Avem chiar şi regulamentul lor de funcţionare. După părerea mea aceste brigăzi sînt bune pentru acei directori de gospodării care nu ştiu să ţină în mînă mecanizatorii. Eu unul mi-am organizat munca cu mecanizatorii după o metodă nouă.

Care este această metodă a directorului de la Peştera? Iat-o pe scurt: mecanizatorilor nu le-au fost repartizate tarlalele pe care să lucreze în permanenţă. Repartizarea sarcinilor se face în fiecare seară în funcţie de nevoile pe care le au brigadierii de cîmp. Automat, în timpul unor campanii, ca cea de reparaţii sau de însămînţări, se formează brigăzi speciale plătite cu un salariu fix de 1.000 de lei pentru fiecare mecanizator. In campaniile de vîrf, cum ar fi la prăşitul şi recoltatul păioaselor, aceste brigăzi speciale sînt dizolvate şi lucrează în acord, deoarece cîştigul ce se poate realiza la aceste lucrări este mult mai mare decît salariul fix. Oare această „metodă" nu înseamnă de fapt un furt din banii statului? Ce are de spus Trustul regional gostat?

O PROPUNERE

Inginerul mecanic Gavrilă Bumbaru, de la gospodăria de stat „Costache Burcă" a făcut o propunere. O redăm şi noi.

— Din experienţa noastră, ne mărturisea inginerul, credem că suprafaţa de 500 de ha la 5 oameni şi 5 tractoare, este prea mică. Spun acest lucru deoarece întotdeauna oamenii din brigada noastră specială, muncind cu simţ de răspundere termină muncile agricole înaintea altor brigăzi. Sînt zile în şir cînd mecanizatorii de la brigada specială nu au ce să facă. Ţinînd seama de acest lucru, conducerea gospodăriei noastre a repartizat brigăzii 570 de ha în loc de 500. In felul acesta noi am reuşit ca oamenii din brigadă să aibă în permanenţă de lucru fără a prejudicia într-un fel calitatea lucrărilor.

Propunerea inginerului mecanic Gavrilă Bumbaru ni s-a părut interesantă. De aceea credem că Departamentul gospodăriilor agricole de stat din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii ar trebui s-o studieze şi dacă este cazul s-o generalizeze, ţinînd seama, bineînţeles, de condiţiile pedoclimatice, starea utilajului existent în unele unităţi etc.

E NEVOIE ŞI DE AL 6-LEA MECANIC?

Pentru fiecare brigadă specială din regiunea Constanţa, au fost repartizate 5 tractoare, 4 combine tractate, o combină autopropulsată şi alte utilaje. De la sine înţeles că atunci cînd începe campania de recoltare, al 5-lea om de pe tractor trece să lucreze pe combina autopropulsată. Aceasta înseamnă că pînă se termină campania de recoltare al cincelea tractor stă nefolosit în loc să se lucreze cu el la arături. După felul cum este organizată brigada prin contract, practic această situaţie nu are altă rezolvare. Pe de altă parte se ştie că mecanizatorii din brigăzile speciale trebuie să-şi facă singuri şi reparaţiile necesare la utilajele cu care au fost dotaţi. Cînd un tractorist trece să facă reparaţiile la maşinile tractate, tractorul lui trebuie să stea chiar dacă este în perfectă stare de funcţionare. Iată două exemple: în zilele de 16-21 aprilie tractoristul Neagu Ion de la gospodăria „Costache Burcă" a executat reparaţii la cultivatorul şi discuitorul ce-l avea în primire. In tot acest timp, tractorul lui a stat. Or dacă brigada ar fi avut un al 6-lea mecanic de rezervă, tractorul lui Neagu ar fi contribuit la grăbirea însămînţărilor din acea perioadă. Tot la această brigadă, un alt tractor, al lui Nicolae Pascali, a stat nefolosit circa 10 zile deoarece tractoristul respectiv era ocupat cu reparaţia uneltelor. Cazuri asemănătoare sînt nenumărate în gospodăriile de stat din regiunea Constanţa. Oare nu este necesar să fie repartizat al 6-lea om la fiecare brigadă specială şi să se mărească suprafaţa de la 500 ha la 600 ha? Calculele făcute de unii specialişti ne dovedesc că cheltuielile suplimentare de salarizare al celui de al 6-lea om din brigadă sînt mult mai mici — sub 50 la sută — faţă de veniturile aduse prin utilizarea completă a celor 5 tractoare cu care este dotată brigada.

CONCLUZII

Concluzia principală ce se desprinde în urma cercetărilor făcute pe teren este că unele gospodării agricole de stat din regiunea Constanţa, precum şi Trustul de care aparţin, n-au studiat în suficientă măsură experienţa brigăzilor care au funcţionat anul trecut. Iată de ce, acum unele brigăzi speciale au fost constituite numai de formă, fiind considerate ca nişte brigăzi de intervenţii urgente în campaniile de vîrf şi nu ca forme de muncă noi cu sarcini bine determinate. In consecinţă, Trustul regional gostat Constanţa trebuie să analizeze activitatea acestora şi să ia măsuri de îndreptarea lipsurilor constatate.

GH. ROŞU

CRONICA EXTERNĂ

La Geneva se desfășoară lucrările conferinței experților

In Palatul Națiunilor din Geneva și-a început lucrările, la 1 iulie, conferința experților pentru studierea metodelor de detectare a exploziilor nucleare. La conferință iau parte reprezentanții S.U.A., U.R.S.S., Angliei, Franței, Cehoslovaciei, Poloniei, României și Canadei.

După cum se știe, conferința se întrunește în urma înțelegerii care a survenit între președintele consiliului de miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov și președintele S.U.A., D. Eisenhower. Scopul conferinței este de a elabora un sistem potrivit de control pentru supravegherea unui acord cu privire la încetarea generală a experiențelor cu armele nucleare. Desigur, nu conferința actuală va rezolva problema încetării experiențelor. Aceasta este sarcina guvernelor. In această privință, Uniunea Sovietică a dat un exemplu nobil, luînd încă de acum cîteva luni hotărîrea de a pune capăt acestor experiențe. Venind în întîmpinarea dorinței puterilor occidentale, experții părții sovietice prezenți la conferință participă la discutarea sistemului de control, fiind de părere că aceasta trebuie să contribuie la încetarea exploziilor experimentale și de către puterile apusene.

Lucrările conferinței sînt urmărite cu viu interes de către oamenii din întreaga lume care doresc sincer înlăturarea pericolului atomic ce plutește deasupra omenirii. Ei speră că delegații prezenți la Geneva vor găsi un limbaj comun pentru atingerea țelului care stă în fața conferinței.

Guvernul japonez cere S. U. A. să pună capăt experiențelor din Pacific

Din Tokio se anunță că guvernul japonez a cerut Statelor Unite să înceteze de îndată experiențele nucleare în zona Oceanului Pacific. După cum relatează agenția „Associated Press", în nota înmînată la 2 iulie ambasadorului american la Tokio, guvernul Japoniei își exprimă „regretul" față de o recentă declarație americană. In această declarație se anunța instituirea unei zone periculoase în jurul insulei Yohnston unde autoritățile americane intenționează să procedeze la o „serie de experiențe cu rachete defensive avînd încărcătură nucleară". Guvernul japonez a anunțat că „își rezervă dreptul să ceară despăgubiri pentru prejudiciile aduse de instituirea acestei zone periculoase".

Cererea guvernului Japoniei constituie încă o dovadă a dorinței puternice care există în această țară de a se pune capăt primejdiei atomice.

Pe această linie trebuie amintit că de curînd savanții universității din Hiroșima au anunțat că în ultimele zile a fost înregistrată o creștere simțitoare a radioactivității aerului ca urmare a experiențelor nucleare americane din zona atolului Eniwetock din Pacific. Savanții japonezi au declarat că nivelul radioactivității înregistrate nu a fost niciodată atît de aproape de limita maximă care marchează un grav „pericol nuclear".

Este încă o dovadă despre necesitatea urgentă de a se sfîrși cu experiențele armelor nucleare, experiențe care pricinuiesc atît de mult rău oamenilor și de a se înlătura definitiv primejdia unui război atomic.

„Riscul calculat" și susținătorii săi

Emanuel Celler este membru democrat al Camerei Reprezentanților din S.U.A., calitate în care dînsul se simte obligat să facă declarații. De fapt, nu-l obligă nimeni și în cele mai multe cazuri tăcerea i-ar fi fost mai de folos. Zilele trecute, el a declarat de pildă că guvernul prooccidental al Libanului nu poate rezista singur în fața atacurilor tot mai puternice pe care i le dau forțele patriotice din Liban. El a cerut Statelor Unite să intervină în afacerile interne ale Libanului chiar în afara O.N.U.

Așa dar Emanuel Celler se face — fără a fi rugat — susținătorul unui guvern împotriva căruia s-a răsculat întreg poporul libanez. De altminteri, declarațiile sale completează pe cele nu mai puțin provocatoare ale secretarului de stat Dulles care a spus că S.U.A. „sînt gata să trimită în Liban forțe armate dacă acțiunile O.N.U. nu vor da rezultate".

De unde vine această subită grijă pentru afacerile interne ale Libanului pe care o manifestă acești susținători ai „riscului calculat"? O știre apărută de curînd în presa de peste ocean lămurește — dacă mai era nevoie — misterul. „Luptele de la Tripoli — se spune în știre — au creat o stare de panică în rîndurile conducerii marelui monopol", Irak Petroleum Company", deoarece în acest port se sfîrșește o conductă de cea mai mare importanță pentru transportul petrolului din Orientul Mijlociu".

NOTĂ

SUB CĂLCÎIUL DOLARULUI

Bogățiile imense ale țărilor din America Latină au atras încă cu zeci de ani în urmă poftele monopoliștilor din S.U.A. Invazia monopolurilor americane a adus multe din aceste țări — încă de la sfîrșitul secolului trecut — în situația de semicolonii ale puterilor imperialiste. După cel de al doilea război mondial, Statele Unite și-au consolidat și mai mult dominația lor în America Latină.

Un exemplu tipic al unei țări bogate aflate sub călcîiul dolarului îl constituie Brazilia. Aci, pătrunderea capitalului nord-american a dus la intensificarea exploatării, la înrăutățirea situației oamenilor muncii de la orașe și sate. Peste 80 la sută din totalul pămînturilor acestei țări este acaparat de marii latifundiari. Sistemul mono-culturii impus de monopoliști în vederea obținerii de profituri cît mai mari, a dus la sărăcie și la foamete nu mii sau zeci de mii familii ci — așa cum arăta ziarul „Ultima Hora" — întregul popor brazilian. Iată, de exemplu, cum descrie viața țăranilor ziarul brazilian „Imprensa Popular": „...Peste 70 la sută din populația țării locuiește la sate și nu are pămînt. Țăranii trăiesc în cea mai cumplită mizerie. Ei nu au ce mînca și nu au ce îmbrăca. Din cea mai fragedă vîrstă, copiii țăranilor sînt nevoiți să lucreze din zori și pînă-n noapte pe pămîntul latifundiarului împreună cu părinții lor. Ei nu frecventează de fel cursuri școlare și nu știu nici măcar să se iscălească... Țăranii locuiesc în cocioabe din frunze de palmier, acoperite cu paie de orez; dorm în paturi făcute din crengi. Ei nu au nici un fel de mobilă, doar cîțiva butuci în loc de scaune și în cîteva bidoane de tablă veche ei își pregătesc mîncarea sărăcăcioasă".

Goniți din satele lor mizerabile de spectrul foamei, zeci de mii de țărani fără pămînt, mai ales tineret, se îndreaptă spre centrele industriale cu nădejdea de a duce o viață mai omenească și de a agonisi banii necesari cumpărării unui petec de pămînt. Este tocmai ceea ce convine, ceea ce urmăresc monopolurile americane. Abundența de mînă de lucru permite o salarizare la nivelul cel mai scăzut. Cea mai neînsemnată revendicare a muncitorului aduce după sine șomajul. De aceea, așa cum arăta un raport al Consiliului Economic și Social al O.N.U.: „...Un mare număr de oameni de origine țărănească, pentru ca să-și asigure existența, trebuie să accepte orice post, cu orice leafă, sau să trăiască pe spinarea rudelor o vreme și apoi să se întoarcă în satele lor".

In același timp, așa cum declara un purtător de cuvînt al Asociației cultivatorilor de cafea din Brazilia, guvernul brazilian examinează în prezent propunerea de a folosi 2.500.000 saci de cafea, a zecea parte a recoltei anului 1958, ca îngrășămînt din cauza scăderii catastrofale a vînzărilor pe piața mondială. Această situație a fost agravată și de reducerea cumpărăturilor de cafea de către Statele Unite. Stocurile de cafea nevîndute se ridică la peste 10.000.000 de saci.

Milioane de kilograme de cafea folosite ca îngrășăminte, milioane de oameni goniți din satele lor de spectrul foamei. Un exemplu tipic a ceea ce însemnează viața sub călcîiul dolarului.

Decăderea agriculturii în Coreea de Sud

Dacă în trecut imperialiștii japonezi au aplicat în Coreea, în scopuri de jaf, o formă simplificată de agricultură colonială, punînd accentul îndeosebi pe cultura orezului, astăzi imperialiștii americani reduc intenționat în Coreea de Sud producția culturilor cerealiere, pentru a-și desface surplusul lor de produse agricole și în special grîul. Ținînd seama de faptul că din surplusul de produse agricole americane vîndute în Coreea de Sud în anii de după război grîul reprezintă un procent de peste 62 la sută, apare clar de ce anume reduc americanii în această țară producția de orez și de grîu!

Ei au redus aici și mai mult încă producția culturilor tehnice. In comparație cu perioada 1940—1944, în cursul anilor 1950—1955 suprafața mijlocie însămînțată cu culturi tehnice s-a redus în Coreea de Sud cu 40 la sută. In aceeași perioadă producția de bumbac s-a redus cu peste 39 la sută.

Această scădere bruscă a producției culturilor tehnice este o consecință a desfacerii forțate a surplusului de produse agricole ale S.U.A. In ultimii ani s-a importat în Coreea de Sud bumbac brut american în valoare de aproape 20 miliarde hvani, ceea ce înseamnă că imperialiștii americani au monopolizat furnizarea a peste 95 la sută din necesarul de bumbac brut pentru consumul sud-coreean.

Sub presiunea imperialiștilor americani se constată de asemenea o decădere tot mai pronunțată a creșterii animalelor și a viermilor de mătase. In perioada 1945—1952 plantațiile de duzi s-au redus cu 66 la sută, iar producția de gogoși de mătase — pînă la 82 la sută.

In afară de aceasta, imperialiștii americani au rechiziționat aproape 100.000 tenbo de pămînt pentru baze militare, șosele strategice și instalații ale industriei de război. De mai bine de zece ani nu se repară sistemele de irigație și digurile rîurilor, defectate încă de pe timpul japonezilor. In felul acesta, suprafața arabilă a Coreei de Sud a scăzut de la 2.220.000 tenbo, în anul 1945 la 2.010.000 tenbo în anul 1955.

Imperialiștii americani împiedică desțelenirea de noi pămînturi. După cum relatează ziarele sud-coreene, suprafața pămîntului care ar putea fi dat în folosință agriculturii se ridică la peste 1.300.000 tenbo, ceea ce reprezintă aproximativ 66 la sută din întreaga suprafață arabilă a Coreei de Sud. De pe acest pămînt nevalorificat s-ar putea obține anual peste 8 milioane seki de cereale. Acest pămînt fertil rămîne însă nelucrat, servindu-le militariștilor americani pentru vînătoare.

In Coreea de Sud sînt multe văi, străbătute de rîuri mari și mici, dar nu există suficiente sisteme de irigație. Irigația artificială se aplică pe numai 20 la sută din cîmpurile cultivate cu orez.

In urma vînzării silite a îngrășămintelor minerale de producție americană, foarte scumpe, a slăbit puterea de rezistență a culturilor agricole. Numai în anul 1955 au avut de suferit de pe urma bolilor și a dăunătorilor peste 220.000 tenbo de plantații de orez.

Transformînd Coreea de Sud într-o bază militară, americanii pustiesc pădurile. Suprafața masivurilor păduroase a scăzut cu 55 la sută în comparație cu anul 1945, iar teritoriile care necesită plantații de păduri reprezintă peste 41 la sută din suprafața totală a masivurilor păduroase din Coreea de Sud.

Potrivit datelor publicate de Comisia economică a S.U.A., în primii ani de după război, în Coreea de Sud s-au pierdut de pe urma inundațiilor în mijlociu cîte 600.000 seki de cereale anual. In anul 1955 au fost inundați aproape 650.000 tenbo de pămînt, adică 30 la sută din suprafața arabilă a țării.

Imperialiștii americani au dus agricultura Coreei de Sud la ruină. O anchetă în legătură cu situația țăranilor, efectuată de Federația uniunilor financiare din Coreea de Sud, a arătat că în anul 1955 inventarul cel mai simplu din gospodăriile țărănești a scăzut considerabil în comparație cu anul 1949. Coeficientul de folosire a forței de tracțiune de către țărani a scăzut de la 43 la sută în anul 1941, la 31 la sută în anul 1954.

Datoriile țăranilor sud-coreeni au atins în anul 1957 o cifră de-a dreptul astronomică — 100 miliarde hvani, revenind în mijlociu cîte 50.000 hvani de fiecare gospodărie.

In prezent numărul gospodăriilor mici care lucrează mai puțin de un tenbo de pămînt reprezintă pînă la 74 la sută din totalul gospodăriilor.

In satul sud-coreean e „la modă", acum așa zisa „vînzare a orezului și grîului în rădăcină", aceasta pentru ca țăranii să poată trăi de azi pe mîine și să-și mai acopere datoriile. Alții își vînd pur și simplu petecele de pămînt și devin vagabonzi. In anul 1954 numărul acestor țărani s-a ridicat pînă la 100.000, continuînd apoi să crească din an în an. Aproape 70 la sută din șomerii din țară sînt foști plugari.

Acesta este rezultatul ocupației Coreei de Sud de către imperialiștii americani. Iată de ce, atîta vreme cît nu vor fi retrase trupele agresive ale S.U.A. din Coreea de Sud, țăranii din această țară nu vor scăpa de foamete și mizerie.

Recoltatul și pregătirea terenului — lucrări ce se cer executate în același timp

(Urmare din pag. I-a)

lichidată de azi pe mîine. Ea se va lichida treptat pe calea muncii răbdătoare de transformare socialistă a agriculturii. Ce rămîne însă de făcut acum pentru ca în Brabova lucrările de pregătire a terenului să fie terminate în epoca optimă, iar calitatea lor să fie bună? Această întrebare se pune nu numai pentru Brabova, ci pentru toate satele unde situația e asemănătoare.

In primul rînd trebuie ca repartizarea tractoarelor pe comune și unități agricole să fie făcută ținîndu-se seama de mijloacele de muncă existente în comune și unități. Organele agricole trebuie să dea dovadă de multă inițiativă pentru a găsi mijloacele prin care să reducă numărul tractoarelor folosite pentru acționarea batozelor de treier. Orice mașină cu vapori care mai poate fi reparată să fie dusă pe arie, orice motor stabil să fie folosit pentru acționarea batozelor. In orele cînd se pot folosi pe arii aceste motoare, tractoarele pot fi folosite la arat. Electrificarea ariilor, cuplurile de mașini, introducerea schimbului doi care să are noaptea cu tractoarele, folosite pe arii în timpul zilei, sînt doar cîteva din metodele ce pot ajuta la pregătirea la timp și în condiții optime a terenului pentru însămînțările viitoare.

In cazul cînd mijloacele de muncă sînt insuficiente, arăturile de vară se vor executa cu precădere pe terenurile ce vor fi însămînțate în toamnă.

Oameni ai muncii din agricultură! Experiența mai multor ani a dovedit fără putință de tăgadă că pe terenurile pregătite imediat după eliberarea lor, recoltele au fost, în condițiile aplicării aceleeași agrotehnici, mult mai mari decît pe terenurile arate numai toamna tîrziu sau în primăvară. Nu pierdeți de aceea nici o clipă bună de lucru! Secerînd și treierînd la timp asigurați, în măsura în care mai e posibil acum, sporuri de recoltă. Executînd arăturile de vară imediat după recoltare puneți bazele unei recolte bogate în anul următor.

Colaborare rodnică în domeniul agriculturii între R.P.R. și U.R.S.S.

Ing. OCTAVIAN FENEȘAN
director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Colaborarea bilaterală dintre țara noastră și Uniunea Sovietică, se întărește și se dezvoltă an de an. Ea cuprinde domenii de activitate largi și variate și prezintă pentru țara noastră o deosebită importanță în crearea unei industrii naționale puternice și a unei agriculturi înfloritoare. Un exemplu în această privință îl constituie planul de colaborare tehnico-științifică încheiat în 1957 între Ministerul Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. și Ministerul Agriculturii din U.R.S.S. Acest plan se referă la colaborarea în domeniul științelor agricole, la schimbul de documentație tehnică, la vizite reciproce, la transmiterea de semințe, material săditor, animale de reproducție și mașini agricole.

Colaboratorii institutelor de cercetări științifice din agricultura celor două țări lucrează în comun la rezolvarea diferitelor probleme științifice, fac schimb de planuri tematice, de metodologii ale lucrărilor de cercetări și își împărtășesc în mod amplu rezultatele științifice obținute.

In 1957 și în anul acesta, oamenii de știință din R.P.R. au luat parte la o serie de manifestări științifice care au avut loc în Uniunea Sovietică, ca de pildă, Consfătuirea Unională de la Odessa, în problema porumbului, conferințele unionale tehnico-științifice de la Moscova, privind folosirea izotopilor radioactivi, conferința unională de la Moscova în problemele îngrășămintelor, consfătuirea științifică de la Odessa privind necroza viței de vie.

La sesiunea jubiliară a Academiei de Științe agricole „V. I. Lenin" din Moscova a fost ales ca membru corespondent academicianul romîn prof. Gh. Ionescu-Sisești.

O delegație științifică a vizitat această Academie pentru a cunoaște bogata ei activitate, iar alte delegații s-au documentat în probleme privind valorificarea terenurilor mlăștinoase, aplicarea diferitelor metode de lucrare a solului, folosirea izotopilor radioactivi în agricultură etc. De asemenea, la invitația părții romîne, ne-au vizitat țara oameni de știință sovietici care au realizat un larg schimb de experiență cu oamenii de știință din R.P.R. în probleme de genetică și ameliorare a plantelor, zonarea producției agricole, dezvoltarea pomiculturii, viticulturii și legumiculturii, folosirea terenurilor inundabile, organizarea muncii în cooperativele agricole de producție etc.

Intre institutele de cercetări s-a intensificat schimbul de publicații de specialitate, de mostre de semințe, material săditor pomi-viticol etc. Un asemenea schimb privind combaterea unor boli infecto-contagioase la animale (agalaxia oilor, trihomonoza vitelor cornute mari, bronhopneumonia la mînzi, tuberculoza la păsări etc.), s-a făcut între Institutul de patologie și igienă animală din București (I.P.I.A.) și institutul similar din Moscova (V.I.E.V.).

Deosebit de util a fost schimbul de documentații tehnice asupra problemelor privind organizarea pepinierelor pomi-viticole, proiectelor tip pentru diferite construcții agricole, utilaje și mașini, precum și în legătură cu diferite materiale privind ameliorarea unor terenuri slab productive, metode pentru prevenirea, diagnosticarea și combaterea bolilor la animale etc. Au fost inițiate, pe baza planului, vizite reciproce pentru studierea activității unor institute de cercetări științifice, a unor stațiuni de mașini și tractoare, organizării producției silvice, a acțiunilor sanitar-veterinare etc.

Merită să fie relevat schimbul important de semințe (de cereale, plante tehnice, legume etc.), de material săditor, de animale de reproducție, mașini, combine, semănători, pluguri diverse, mașini pentru lucrări de hidroameliorații, utilaj folosit în creșterea animalelor, instrumente de laborator etc. Interesantă a fost și executarea reciprocă a unor experiențe în domeniul culturii porumbului de specialiștii romîni cu mașinile respective în U.R.S.S. și a celor sovietici în R.P.R.

Există, de asemenea, o colaborare fructuoasă în domeniul presei agricole și a revistelor de specialitate, care constă în vizite, scrieri reciproce de articole pentru a se face cunoscute pe scară cît mai largă realizările obținute în cele două țări.

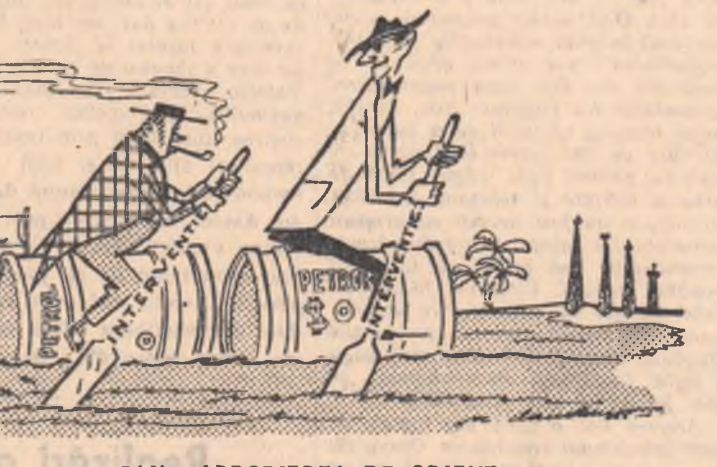
Scurta analiză a modului cum au îndeplinit obligațiile care le reveneau celor două ministere de resort din R.P.R. și U.R.S.S. arată în mod neîndoielnic caracterul constructiv, utilitatea deosebită a colaborării tehnico-științifice în domeniul agriculturii pentru ambele țări. Pornind de la această constatare pozitivă, s-a încheiat un nou plan pe anii 1958-1960 potrivit căruia colaborarea se va extinde și mai mult spre folosul dezvoltării agriculturii celor două părți contractante. Au fost stabilite în continuare schimburi de planuri tematice, metodologii de cercetări, informații științifice complete privind cultivarea principalelor plante agricole (cereale, viță de vie, legume etc.), folosirea eficientă a îngrășămintelor, combaterea bolilor și dăunătorilor plantelor agricole, sporirea productivității pășunilor și fînețelor și altele. In domeniul creșterii animalelor se va colabora în problema ameliorării animalelor, prevenirea și combaterea bolilor infecto-contagioase, parazitare și de nutriție, în sericicultură etc. Se vor comunica reciproc rezultatele obținute în diferite probleme privind mecanizarea și electrificarea principalelor procese de producție, folosirea eficientă a mașinilor și tractoarelor, repararea corespunzătoare a acestora etc. In cadrul colaborării s-a avut în vedere și sectorul de ameliorații agricole (irigații) și agro-silvice (combaterea eroziunii solului), silvicultura și folosirea energiei atomice în agricultură și alte domenii.

La această colaborare sînt antrenate numeroase institute de cercetări din ambele țări. Colaborarea va îmbrăca forme multiple, printre care se numără schimbul de planuri de cercetări, de rezultate provizorii și definitive, publicații și lucrări, stabilirea de contacte directe între oamenii de știință, organizarea de schimburi de experiență, contribuție reciprocă la calificarea specialiștilor, schimburi de materiale și documentații tehnice etc.

Noul plan oferă posibilități largi pentru dezvoltarea colaborării frățești care s-a statornicit între cele două popoare și reafirmă în mod limpede voința fermă a celor două țări de a contribui în mod reciproc la ridicarea nivelului general al agriculturii.

Republica Populară Romînă este gata să extindă colaborarea în domeniul agriculturii cu toate țările care manifestă ca și ea intenția izvorîtă din dorința sinceră de cooperare pe bază de egalitate, pentru a asigura popoarelor prosperitate și pace.

ORIENT... APROPIAT

SAU... APROPIEREA DE ORIENT
Desen de N. CLAUDIU

Realizările nu sînt pe măsura posibilităților

(Urmare din pag. I-a)

vărășirii „23 August". Aflăm de la tov. Preda N. Constantin, președintele întovărășirii că au prășit pînă acum de 2 ori porumbul pe 142 hectare și cartofii pe 80 de hectare. Acum lucrează la a 3-a prașilă. Culturile sînt într-adevăr frumoase, nu se vede urmă de buruiană. „De ce n-ați încheiat contract cu S.M.T.-ul Ciorogîrla, să vă prășească aci tractoriștii? îi întreb pe oameni. N-au mașini?". „Ba au M.T.Z.-uri bune cu cultivatoare suspendate K.R.N. afară de cultivatoare K.U.T., îmi răspunde în locul întovărășiților tov. ing. Vîrlan. Cu fiecare agregat, s-ar putea prăși zilnic cel puțin 10 hectare. Dar agronomii de la acest S.M.T. n-au dat atenția cuvenită prășitului mecanic, folosirii mașinilor cu care este înzestrată stațiunea, deși noi le-am atras atenția asupra acestui lucru, deseori. Acum, iată rezultatul: întovărășiții mai au de prășit iar pe tarlaua de grîu, pînă una alta nu merg nici secerătorile"...

3 TRACTOARE ȘI O SECERĂTOARE BETEGE

Nici colectiviștii din Fălcoianca nu sînt mulțumiți de felul cum și-au început munca mecanizatorii de la S.M.T. Ciorogîrla. Ii întreb de ce. „Păi duceți-vă în ogradă și 'mneavoastră", ne spune tov. Tudor M. Nițu, președintele colectivei.

Intr-adevăr, lîngă o remiză o secerătoare-legătoare stă.

„Celei de la cîmp i s-a rupt suportul de la protap, ne lămurește tractoristul Dragan Marin. A venit șeful de brigadă, a luat suportul de la asta și a lăsat-o beteagă, pînă o sosi atelierul mobil". „Dar cu tractoarele de ce nu arați unde s-a recoltat grîul?" îi întreb văzînd în remiză nu mai puțin ca 4 K.D.-uri? „Le reparăm, face tractoristul Nicolae Constantin. Unuia îi trebuie role la pompa de injecție, altuia un filtru de ulei. Le-am fi pus noi la punct de mult dar am fost chemați la stațiune să ajutăm la reparatul batozelor"...

DAR TREIERIȘUL?

Seara, la secția agricolă a raionului Domnești aflu că în raion s-au recoltat 398 ha de orz și 1.568 ha de grîu. Suprafețe mai mari de păioase au fost recoltate în raza de activitate a S.M.T.-ului Gorneni. Iată așadar un bine venit motiv ca să pornesc și într-acolo. Primul popas, la gospodăria colectivă din Gorneni. Aci, într-adevăr secerătorile-legători și-au făcut datoria fără nici un fel de defecțiune. Tractoriștii Grigore Marin și Neacșu Stancu recoltaseră 11 ha cu orz și 25 cu grîu în cîteva zile. O altă parcelă de 16 ha cu grîu, care abia da în pîrgă, urma să fie recoltată a doua zi. Se înopta și aceleași tractoare conduse însă în schimbul al doilea de Dumitru Ștefan și Dumitru Constantin lucrau la aratul miriștilor folosind pluguri cu rame de cinci brazde. „Dar treierișul?" l-am întrebat pe președintele gospodăriei colective. „Il începem zilele acestea".

Ce-i drept batoza se afla în ograda gospodăriei, în schimb la sediul S.M.T.-ului din satul Chița am văzut o mulțime de batoze așteptînd încă să fie deplasate pe teren. De ce s-a întîrziat aci cu această acțiune? Din cauza lipsei de atenție ce se acordă treierișului. De exemplu? Chiar peste drum de birourile stațiunii pe 18 ha ale S.M.T.-ului orzul de toamnă a fost recoltat încă de acum două săptămîni. Dar de treieriș nici vorbă. Poate tov. din conducerea stațiunii vor să treiere prin septembrie cînd vor termina lucrul în unitățile cooperatiste? De altfel în întreg raionul Domnești, pînă la 1 iulie nu începuse să funcționeze nici o arie deși în multe comune orzul și grîul s-au recoltat de mai bine de 10 zile.

CONCLUZII

Străbătînd timp de două zile numeroase comune ale raionului Domnești, mi-am dat seama că aci există suficiente forțe ca lucrările de întreținere la plantele prășitoare și cele de recoltat să se facă la vreme. Cu o parte din cele 4.000 de atelaje se poate continua prașila a III-a acolo unde este nevoie (în raion de altfel acestei lucrări i se acordă toată atenția). E nevoie însă ca cele 87 de tractoare existente, secerătorile-legători, combinele, batozele și dezmiriștitoarele (inclusiv cele de la S.M.T. Vînătorii Mici care deservește cîteva comune din raion) să funcționeze cu întreaga lor capacitate de lucru. In acest scop se impune ca atelierele mobile de la S.M.T.-uri și mecanicii de atelier să se afle în permanență pe teren pentru a ajuta brigăzile de tractoare. E bine — dat fiindcă în acest raion secerișul grîului este destul de întîrziat — ca întovărășiții și colectiviștii să fie mobilizați să treacă la recoltat și cu forțele proprii spre a înlătura pierderile de boabe ce le poate cauza ședérea îndelungată a cerealelor pe cîmp. De asemenea, este nevoie ca garniturile de treier să fie puse în funcțiune în cel mai scurt timp. Țăranii muncitori trebuie mobilizați să transporte la arii cerealele recoltate. Nu e de admis ca batozele să stea degeaba în aceste zile. Cu atît mai puțin arii electrificate cum se întîmplă în comuna Mihăilești. Insfîrșit, ținîndu-se seama de vînturile ce bat în acest raion și usucă repede pămîntul, este necesar ca terenurile recoltate să fie imediat arate. Cu forțele de lucru existente se pot ara zilnic aci cel puțin 1.000 de hectare.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".